

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΕΡΑΘΛΗΤΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ



ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΙΣΜΟΥ ΠΛΑΓΙΑΣ

PARA PRO



ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΙΣΜΟΥ ΠΛΑΓΙΑΣ

E mail: elao-kap@otenet.gr

Έκδοση 1η

ΑΘΗΝΑ ΜΑΡΤΙΟΣ 2001

ΕΝΙΑΙΟ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΙΣΜΟΥ ΠΛΑΓΙΑΣ

PARA PRO

Περιεχόμενα:

- Εισαγωγή
- Οι 5 φάσεις του Αλεξιπτωτισμού Πλαγιάς
- Γενική περιγραφή του “PARAPRO”
 - Το πρόγραμμα
 - Συμμετέχοντες
 - Ασφάλεια και Εκπαίδευση
 - Περιορισμοί
 - Στοιχεία των Φάσεων του Αλεξιπτωτισμού Πλαγιάς:
 - Γνώση
 - Πρακτικές Δεξιότητες
 - Εμπειρία
 - Αεροναυτοσύνη(Airmanship)

Φάση 1-2:

- Συστάσεις
- Γνωστικές απαιτήσεις
- Απαιτήσεις πρακτικών δεξιοτήτων
- Απαιτήσεις εμπειρίας
- Αεροναυτικές απαιτήσεις

Φάση 4:

- Συστάσεις
- Γνωστικές απαιτήσεις
- Απαιτήσεις πρακτικών δεξιοτήτων
- Απαιτήσεις εμπειρίας
- Αεροναυτικές απαιτήσεις

Φάση 3:

- Συστάσεις
- Γνωστικές απαιτήσεις
- Απαιτήσεις πρακτικών δεξιοτήτων
- Απαιτήσεις εμπειρίας
- Αεροναυτικές απαιτήσεις

Φάση 5:

- Συστάσεις
- Γνωστικές απαιτήσεις
- Απαιτήσεις πρακτικών δεξιοτήτων
- Απαιτήσεις εμπειρίας
- Αεροναυτικές απαιτήσεις

Το “PARA PRO”
Μία ανάλυση της ασφάλειας και εκπαίδευσης
στον
Αλεξιπτωτισμό Πλαγιάς

Η ιστορία του Αλεξιπτωτισμού Πλαγιάς έχει γραφτεί μέσα σε λίγα χρόνια, όπου κατά την διάρκειά τους καινούργια όρια ανακαλύπτονται καθημερινά. (Σήμερα μπορεί να πάσχει από οξύ «Ικάριο Σύνδρομο»).

Έχει αναπτυχθεί σε μια ενεργή αεραθλητική δραστηριότητα, που σημαίνει ότι δεν είναι πια απλό και εύκολο να διδαχθεί. Έχει εξελιχθεί ακόμη, σε μια σύνθετη δραστηριότητα και συνεπώς πιο επικίνδυνη στους αυτοδίδακτους, την ίδια στιγμή που ακριβώς το αντίθετο μπορεί να ισχύσει για αυτούς που λαμβάνουν την σωστή εκπαίδευση.

Στην κούρσα για την κατασκευή πιο αποδοτικών αλεξιπτώτων και για καινούργιες εξελίξεις (Αλεξιπτωτα με υψηλό λόγο ολίσθησης, πτήσεις σε δυναμικό, σε θερμικά και ελεύθερης απόστασης “cross country”), εύκολα λησμονούμε ότι και η ανθρώπινη φύση χρειάζεται χρόνο για να μάθει καινούργιες τεχνικές με ασφάλεια. Οι εκπαιδευτικές μέθοδοι είναι πολύ συχνά σε χαμηλό επίπεδο όταν η πραγματικότητα απαιτεί πτήσεις με θερμικάρισμα και ελεύθερη απόσταση.

Αν κάποιος ανατρέξει στην ιστορία του αλεξιπτωτισμού πλαγιάς σε ότι αφορά το πτητικό επίπεδο που έχει επιτευχθεί , βλέπουμε 5 αυτόνομα στάδια.

Στον αλεξιπτωτισμό πλαγιάς τα χαμηλότερα 2 στάδια αποτελούν μία ενότητα, λόγω της ευκολότερης διαδικασίας απογείωσης και προσγείωσης και των χαμηλότερων πτητικών ταχυτήτων που επιτυγχάνονται.

Τα ατυχήματα είναι πιο πιθανό να συμβούν όταν ο πιλότος φθάνει σε υψηλότερο επίπεδο.

Το Ενιαίο Πανελλήνιο πρόγραμμα εκπαίδευσης στον Αλεξιπτωτισμό Πλαγιάς αποτελεί ένα εργαλείο για όλους τους πιλότους, και τους προπονητές, προκειμένου να βοηθήσει από τα πρώτα βήματα της εκπαίδευσης να γνωρίζουν και να κατανοούν όλα τα στάδια της εξέλιξης τους, και πως μέσα από ασφαλείς διαδικασίες να βελτιώνονται και να επιτυγχάνουν τους στόχους και τις απαιτήσεις του επόμενου σταδίου.

Κάθε αξιολόγηση για απόκτηση άδειας απόδειξης εμπειρίας και IPPI card (International Pilot Proficiency Identification) θα βασίζεται στο πρόγραμμα αυτό.

Τα 5 στάδια του Αλεξιπτωτισμού πλαγιάς:

5ο. Ελεύθερη Απόσταση (Cross Country)

4ο. Προχωρημένο επίπεδο πτήσης σε Θερμό δυναμικό (σε συνθήκες αναταράξεων)

3ο. Πτήση σε δυναμικό (σε συνθήκες χωρίς αναταράξεις)

2ο. Υψηλή πτήση «τσουλήθρα»

1ο. Απλά ξεκολλήματα, σε μικρές πλαγιές με μικρή κλίση (Μην πετάς υψηλότερα από το σημείο που αρχίζει η περίπτωση της πτώσης να σε προβληματίζει). Ενότητα με το 2^ο στάδιο.

Κάθε στάδιο ακολουθείται από ένα πιο σύνθετο, απαιτώντας καινούργια γνωστικά στοιχεία και δεξιότητες. Είναι μια φυσιολογική «σκάλα» όπου ο εκπαιδευόμενος αναρριχάται για να εξελιχθεί με ασφάλεια σαν πιλότος.

Υπάρχουν περαιτέρω στάδια όπως ακροβατικά, πειραματικές τεχνικές, δυναμικές τεχνικές, τα οποία θεωρούνται στο σύνολο τους επικίνδυνα για τον σημερινό μέσο όρο των πιλότων. Θα έπρεπε λοιπόν να εκτελούνται μόνο από συγκεκριμένους ειδικευμένους πιλότους, χρησιμοποιώντας ένα αυστηρό επαγγελματικό πρόγραμμα μέχρι να εξελιχθούν ασφαλείς μέθοδοι προσιτές για όλους.

Επιπρόσθετα στο παραπάνω σύστημα των «σταδίων», υπάρχουν άλλα εναλλακτικά στάδια ή βήματα που μπορεί ένας πιλότος να κάνει, όπως, αλλάζοντας το κάθισμά του, ή να πετάει σε καινούργια τοποθεσία ή με διαφορετικό αλεξιπτωτο.

Κάθε φορά που κατακτώνται καινούργια στάδια, ή που πλησιάζονται από τους αυτοδίδακτους πιλότους υπάρχει μια αύξηση των ατυχημάτων. Κάποια από αυτά έρχονται αναπόφευκτα λόγω της πρωτοποριακής φύσης τους (του Lilliental ήταν το πρώτο), ενώ κάποια άλλα θα μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί με την κατάλληλη εκπαίδευση.

Αν κάποιος αναλύσει την αιτιολογία των ατυχημάτων που οφείλονται σε λάθος πιλότου, θα ανακαλύψει ότι συμβαίνουν είτε γιατί ο πιλότος προσπαθεί να εκτελέσει κάτι πιο απαιτητικό από τις ικανότητες του, είτε γιατί απλά εκτελεί κάτι που δεν επιτρέπεται να κάνει.

Σήμερα έχουμε όλο το απαραίτητο υλικό για να αποφεύγουμε τέτοιου είδους ατυχήματα, είτε από την συλλογική γνώση που έχει αποκτηθεί από την ίδια την

κοινότητα του αλεξιπτώτου πλαγιάς, είτε από την υπάρχουσα γνώση των άλλων αεραθλημάτων. Είτε γνωρίζουμε το πώς μια ενέργεια θα έπρεπε να εκτελεστεί σωστά, ή ξέρουμε καλά ότι υπάρχουν ξεκάθαρα όρια τα οποία δεν γίνεται να υπερβάλουμε με ασφάλεια. (Ένα παράδειγμα είναι η πτήση μέσα σε σύννεφο. Οποιοσδήποτε συνετός πιλότος μηχανοκίνητου αεροπλάνου ή ανεμόπτερου γνωρίζει καλά ότι είναι κάτι επικίνδυνο και συνεπώς δεν χρειάζεται οι πιλότοι του αλεξιπτώτου πλαγιάς να το ανακαλύψουν εκ νέου μπαίνοντας σε θανατηφόρες καταστάσεις).

Σήμερα, ο αλεξιπτωτισμός πλαγιάς μαζί με τις υπόλοιπες αεραθλητικές δραστηριότητες έχει τις περισσότερες από τις απαιτούμενες γνώσεις για να εξελιχθεί με ασφάλεια μέσα από τα πτητικά στάδια. Είναι επιτακτική ανάγκη όμως να τα συνθέσουμε όλα αυτά σε ένα συγκροτημένο εκπαιδευτικό σύστημα.

Τα 5 στάδια του Αλεξιπτωτισμού πλαγιάς και το εθνικό σύστημα αδειών απόδειξης εμπειρίας:

5. Ελεύθερη Απόσταση (Cross Country)

Κόκκινο χρώμα Προχωρημένος Πιλότος (ΠΠ)

4. Πτήση σε θερμικά

Πορτοκαλί χρώμα Πιλότος (Π)

3. Πτήση σε δυναμικό

Πράσινο χρώμα Πιλότος Λέσχης (ΠΛ)

2. Υψηλή πτήση ολίσθησης (τσουλήθρα)

Μπλε χρώμα Εκπαιδευόμενος Πιλότος (ΕΠ)

1. Απλά ξεκολλήματα

(ενότητα με το
στάδιο 2)

Η ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ενός πιλότου να πετάει αλεξίπτωτα πλαγιάς μπορεί να επιμεριστεί σε 4 ιδιότητες που μπορούμε να καλλιεργήσουμε:

1. ΓΝΩΣΗ
2. ΕΠΙΔΕΞΙΟΤΗΤΑ
3. ΕΜΠΕΙΡΙΑ
4. ΑΕΡΟΝΑΥΤΟΣΥΝΗ (Airmanship)

ΕΠΙΔΕΞΙΟΤΗΤΑ: Δεδομένου ότι το αλεξίπτωτο πλαγιάς είναι μια πρακτική δραστηριότητα, η ικανότητα του πιλότου μπορεί βέλτιστα να εκτιμηθεί από το επίπεδο της δεξιότητάς του. Από τον τρόπο που εκτελεί διάφορους ελιγμούς, αλληλουχία ελιγμών και στόχων και το πώς προσαρμόζεται σε καινούργιες πτητικές συνθήκες και καταστάσεις. Σίγουρα είναι επιτακτικό επίσης να δείξει καλή αεροναυτοσύνη, κάτι που είναι δύσκολο μετρήσιμο και αδύνατο να ποσοτικοποιηθεί. Ένας καλός εκπαιδευτής όμως, έχει την ικανότητα να παρατηρήσει ένα καλό επίπεδο αεροναυτοσύνης του πιλότου, συχνά ακόμα και πριν ο πιλότος βρεθεί στον αέρα.

Η **ΓΝΩΣΗ** και η **ΕΜΠΕΙΡΙΑ** είναι απλά «εργαλεία» που χρησιμεύουν στην καλυτέρευση της **ΕΠΙΔΕΞΙΟΤΗΤΑΣ** και την καλλιέργεια της **ΑΕΡΟΝΑΥΤΟΣΥΝΗΣ** και συνεπώς και την **ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ** ενός πιλότου. Ωστόσο, έχουν μεγάλη αξία στην μαθησιακή διαδικασία και σε αυτή η αξία τους δύσκολα μπορεί να υπερεκτιμηθεί. Απομονωμένα από τους άλλους παράγοντες όμως, είναι άχρηστα στην εκτίμηση της **ΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ** ενός πιλότου.

Βασισμένοι στις παραπάνω «αλήθειες» και «κανόνες», συντάχθηκε το παρόν σύστημα εκπαίδευσης θεμελιωμένο στα **5 ΣΤΑΔΙΑ ΤΟΥ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΙΣΜΟΥ ΠΛΑΓΙΑΣ** σαν μια φυσική εξέλιξη του πιλότου. Επίσης, βασίστηκε κυρίως στην ανάπτυξη και εκτίμηση της **ΕΠΙΔΕΞΙΟΤΗΤΑΣ** του πιλότου, παρόλο που οι τρεις υπόλοιπες ιδιότητες έχουν βρει σήμερα τον ρόλο τους.

Για παράδειγμα, η **ΑΕΡΟΝΑΥΤΟΣΥΝΗ** εκφράζεται από το γεγονός ότι ο πιλότος κατέχει είτε το δίπλωμα του ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΜΕΝΟΥ ΠΙΛΟΤΟΥ, που σημαίνει ότι δεν έχει το κατάλληλο επίπεδο της **ΑΕΡΟΝΑΥΤΟΣΥΝΗΣ** για να είναι υπεύθυνος για την προσωπική του ασφάλεια όσο και των άλλων, είτε κατέχει το δίπλωμα του ΠΙΛΟΤΟΥ, με το οποίο δείχνει ότι έχει την απαιτούμενη **ΑΕΡΟΝΑΥΤΟΣΥΝΗ**.

Με άλλα λόγια, ένας ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΜΕΝΟΣ ΠΙΛΟΤΟΣ είναι αυτός ο οποίος βρίσκεται μέσα σε ένα σύστημα εκπαίδευσης, κάτω από την καθοδήγηση του εκπαιδευτή, και ότι η όλη του πτητική συμπεριφορά θα είναι σύμφωνα με τα προστάγματα του εκπαιδευτή. Το δίπλωμα ΠΙΛΟΤΟΥ, αποδεικνύει ότι ο κάτοχός του έχει την ωριμότητα να είναι υπεύθυνος για την πτητική του δραστηριότητα, αναζητώντας περαιτέρω εκπαίδευση όταν νιώθει την ανάγκη της.

Το δίπλωμα ΠΙΛΟΤΟΥ δεν σημαίνει ότι ο κάτοχός του είναι κάποιος που δεν θα έχει ανάγκη από πρόσθετη εκπαίδευση στο μέλλον επειδή «τα ξέρει όλα», απλά σημαίνει ότι μπορεί να είναι υπεύθυνος για τον εαυτό του στο επίπεδο που βρίσκεται. Όταν

θελήσει να υπερβεί επίπεδο αναζητεί εκπαίδευση πριν να επιχειρήσει μοναχικές πτήσεις στο πιο υψηλό επίπεδο.

ΟΙ ΧΡΩΜΑΤΙΚΟΙ ΚΩΔΙΚΕΣ

Τα στάδια του εκπαιδευτικού συστήματος είναι κωδικοποιημένα χρωματικά για πιο εύκολη αναγνώριση. Η σύλληψη έγκειται ότι ο πιλότος (η εκπαιδευόμενος πιλότος) θα φέρει ορατά διακριτικά τα οποία θα τον κατατάσσουν σαν ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΜΕΝΟ ΠΙΛΟΤΟ ή ΠΙΛΟΤΟ, ταυτόχρονα με το επίπεδο στο οποίο βρίσκεται (υπογεγραμμένο από εκπαιδευτή). Πέρα από το ότι αποτελεί ένα αποτελεσματικό τρόπο ελέγχου μιας πτητικής περιοχής, χρησιμεύει και σαν εκπαιδευτικό βοήθημα. Είναι ένα πρόσθετο κίνητρο και ξεκαθαρίζει την πορεία που προδιαγράφεται στην εξέλιξη κάθε πιλότου, προσδιορίζοντας εύκολα αναγνωρίσιμα εξελικτικά στάδια, τα οποία είναι εφικτά από το μεγαλύτερο ποσοστό των πιλότων.

Σημείωση: Στα στάδια έχουν δοθεί χρώματα από μπλε μέχρι κόκκινο. Το «μαύρο» επίπεδο ή το επίπεδο του «Αετού», πρέπει να θεωρηθεί σαν το ανώτατο επίπεδο. Αυτό το επίπεδο θα πρέπει να εκφράζει την ανώτατη βαθμίδα στην Αεροναυτοσύνη, Δεξιότητα, Γνώση και Εμπειρία (**αυτό το επίπεδο αναγνωρίζεται με την απόκτηση του Gold Badge της FAI**).

ΓΕΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ PARA PRO

Ο στόχος αυτού του προγράμματος είναι να βοηθήσει και να ενισχύσει τους συμμετέχοντες να εξελιχθούν, με ασφάλεια και να χαρούν το άθλημα του Αλεξιπρωτισμού Πλαγιάς.

Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να είναι σε θέση να απολαύσουν την ομορφιά και την ελευθερία αυτού του αθλήματος, χωρίς να διακινδυνεύσουν την σωματική ακεραιότητα τους λόγω, της δικής τους ή τρίτων, έλλειψης θέλησης και ικανότητας να φροντίσουν για την ασφάλεια, διασκέδαση και ελευθερία τους.

Η ικανότητα ενός πιλότου βασίζεται στην γνώση, δεξιότητα, εμπειρία και προσωπικά χαρακτηριστικά και στάσεις, συμπεριφορές οι οποίες παίρνουν χρόνο να αναπτυχθούν στο επίπεδο εκείνο όπου κάποιος είναι ικανός να λειτουργεί αυτόνομα προς την υλοποίηση του παραπάνω στόχου.

Η ανάπτυξη αυτής της ικανότητας είναι θέμα διδακτικής, η οποία γίνεται πιο παραγωγική, διασκεδαστική και ασφαλής μέσα από ένα δομημένο πρόγραμμα

το οποίο παρακινεί τον ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΜΕΝΟ ΠΙΛΟΤΟ ή και ΠΙΛΟΤΟΥΣ, βοηθώντας τους να φτάσουν εύκολα σε ξεκάθαρα και φυσικά στάδια ή στόχους, επεκτείνοντας σταδιακά την χρηστική ελευθερία τους χωρίς να διακινδυνεύουν την ασφάλειά τους.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Το πρόγραμμα αποτελείται από 5 φυσικά στάδια, βασισμένα στην εξέλιξη του αθλήματος, δίνοντας μια εξαιρετική προοδευτικότητα πάνω στον ακρογωνιαίο λίθο της μαθησιακής διαδικασίας. Η μάθηση χτίζεται προοδεύοντας από το εύκολο στο δύσκολο, από χαμηλά ψηλότερα, από το βασικό στο εξεζητημένο, από το απλό στο περίπλοκο, προσέχοντας να μην μείνουν κάποια ενδιάμεσα κενά.

Το πρόγραμμα διαχωρίζει επίσης τους συμμετέχοντες σε ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΜΕΝΟΥΣ ΠΙΛΟΤΟΥΣ (1-2^ο και 3^ο στάδιο) και ΠΙΛΟΤΟΥΣ (4^ο και 5^ο στάδιο) ανάλογα με το αν μπορούν να πετάξουν μόνοι ή όχι (χωρίς επίβλεψη εκπαιδευτή).

Τα 5 ΣΤΑΔΙΑ

- 1,2. Υψηλή Ολίσθηση (Τσουλήθρα) Μπλε ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΜΕΝΟΣ ΠΙΛΟΤΟΣ
3. Πτήση σε Δυναμικό Πράσινο ΠΙΛΟΤΟΣ ΛΕΣΧΗΣ
4. Πτήση σε Θέρμο-δυναμικό Πορτοκαλί ΠΙΛΟΤΟΣ
5. Ελεύθερη Απόσταση Κόκκινο ΠΡΟΧΩΡΗΜΕΝΟΣ ΠΙΛΟΤΟΣ

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ:

Εκπαιδευόμενοι:

Ο Εκπαιδευόμενος Πιλότος, όπως υπονοεί και ο χαρακτηρισμός του, βρίσκεται στην φάση της βασικής εκπαίδευσης για να γίνει πιλότος. Θεωρείται αυτός που έχει περιορισμένη ικανότητα να φροντίσει για την προσωπική του όπως και των τρίτων την ασφάλεια.

Αυτό σημαίνει ότι δεν έχει ανεπτυγμένη σε ικανοποιητικό βαθμό την ικανότητα να εκτιμά όλους εκείνους τους παράγοντες που εξασφαλίζουν την ασφάλεια, με συνέπεια να μην μπορεί να παίρνει ασφαλείς και τεκμηριωμένες αποφάσεις και

να ενεργεί ανάλογα, χωρίς την παρουσία κάποιου εκπαιδευτή. **Αφορά τα στάδια 1- 2ο και 3ο.**

Πιλότοι:

Ένας Πιλότος θα πρέπει να μπορεί να φροντίζει για την προσωπική του ασφάλεια καθώς και για των τρίτων, μέσα στους ισχύοντες κανόνες, κανονισμούς και στο πλαίσιο του κώδικα σωστής πτητικής συμπεριφοράς, ενώ λειτουργώντας μονάχος απαιτείται υψηλότερο επίπεδο από αυτό που έχει καταταχθεί.

Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να μπορεί να εκτιμά όλους τους παράγοντες που εξασφαλίζουν τη ασφάλεια και με βάση αυτό να έχει την ικανότητα να παίρνει σωστές και τεκμηριωμένες αποφάσεις, να ενεργεί ανάλογα από μόνος του ή να εξασφαλίζει περαιτέρω εκπαίδευση, πληροφορίες και βοήθεια κατά την κρίση του.

Αφορά τα στάδια 4ο και 5ο.

Συνιστώμενη Εκπαίδευση και περιορισμοί ασφάλειας

Οι Εκπαιδευόμενοι θα πρέπει απαραίτητα να πετούν κάτω από την καθοδήγηση κάποιου εκπαιδευτή. Μέχρι την ικανοποίηση των κατατακτικών απαιτήσεων θα πρέπει να πετούν κάτω από την άμεση επιστασία ενός εκπαιδευτή.

Οι Εκπαιδευόμενοι επιβάλλεται να πετούν με αλεξίπτωτα και καθίσματα κατάλληλα για το επίπεδό τους και τα οποία θα έχουν ελεγχθεί από τον εκπαιδευτή τους. Θα επιτρέπεται να κάνουν ρυθμίσεις και διορθώσεις στον εξοπλισμό τους μόνο μετά από έγκριση του εκπαιδευτή τους.

Οι Πιλότοι πρέπει να γνωρίζουν και να ακολουθούν όλους τους σχετικούς Εθνικούς Αεροναυτικούς κανονισμούς καθώς και τους τοπικούς ισχύοντες κανόνες πτήσης.

Οι Πιλότοι δεν πρέπει να μετέχουν σε επιδείξεις, αγώνες ή άλλες πτητικές διοργανώσεις οι οποίες απαιτούν υψηλότερο επίπεδο από το οποίο βρίσκονται την δεδομένη χρονική στιγμή.

Όριο Ηλικίας: Για πτήση με Αλεξίπτωτο Πλαγιάς: Συνιστώμενο όριο είναι τα 16 χρόνια με την γραπτή συγκατάθεση των κηδεμόνων τους για αυτούς κάτω από 18 χρονών.

PARA PRO, ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΩΝ ΣΤΑΔΙΩΝ

Γνώση

Εκπαιδευόμενοι που βρίσκονται στο 1^ο, 2^ο και 3^ο στάδιο θα πρέπει να παρακολουθούν τα απαραίτητα σεμινάρια, διαλέξεις, συζητήσεις και να υφίστανται γραπτές εξετάσεις για να διασφαλίσουν το αναγκαίο επίπεδο γνώσης που απαιτεί το επίπεδό τους. Οι γνωστικές προϋποθέσεις του κάθε σταδίου είναι ένας οδηγός για την επίτευξη των επιμέρους στόχων κάθε επιπέδου. Δεν θα πρέπει να εμποδίζουν κανέναν να δίνει επιπλέον επιμόρφωση - εκπαίδευση αν θεωρηθεί αναγκαίο. Οι εκπαιδευτικές μέθοδοι μπορεί να ποικίλλουν και εναπόκεινται στην κρίση του εκπαιδευτή - Προπονητή.

Στάδιο 3^ο. Προϋπόθεση για να εξελιχθεί κάποιος μαθητής σε αεραθλητή ΠΙΛΟΤΟ 4^{ου} και 5^{ου} σταδίου, είναι η επιτυχία του σε γραπτές εξετάσεις με αντικείμενο τους εναέριους νόμους, εφαρμόσιμους κανόνες και κανονισμούς και τον κανόνα καλής πρακτικής, για να διασφαλιστεί το απαραίτητο επίπεδο γνώσης για να δραστηριοποιηθεί ανεξαρτητοποιημένος, σωστά και με ασφάλεια στον αέρα και στα αεραθλητικά κέντρα.

Οι ΠΙΛΟΤΟΙ στο 4^ο και 5^ο Στάδιο, μπορούν με δική τους πρωτοβουλία να αποκτήσουν την αναγκαία γνώση, είτε μέσα από την παρακολούθηση διαλέξεων, ενημερωτικών συνεδρίων είτε από προφορικές συζητήσεις είτε από ομαδική ή προσωπική μελέτη.

ΠΡΙΝ ένας εκπαιδευόμενος πιλότος πάρει την έγκριση για την αναβάθμιση σε υψηλότερο στάδιο, θα πρέπει ο εκπαιδευτής και ο παρατηρητής να έχουν πειστεί για το απαιτούμενο επίπεδο γνώσης του μαθητή.

Πρακτική Δεξιότητα

Εκπαιδευόμενοι που βρίσκονται στο 1^ο, 2^ο και 3^ο στάδιο, θα πρέπει να λάβουν την αναγκαία εκπαίδευση σε κάθε πρακτική δοκιμασία. Πριν την εκτέλεση της δοκιμασίας σε πραγματικές συνθήκες, θα πρέπει ο μαθητής να έχει διδαχθεί τα βασικά θεωρητικά στοιχεία, τον σκοπό, την ενδεδειγμένη διαδικασία, τα συχνά λάθη και παρανοήσεις, τους πιθανούς κινδύνους και τις διορθώσεις, όπως και τα εγκεκριμένα ασφαλιστικά κριτήρια για την εκτέλεσή της.

Κάθε δοκιμασία θα πρέπει να εξασκηθεί μέχρι ο εκπαιδευτής να πειστεί ότι έχει αφομοιωθεί σωστά και με ασφάλεια μέσα στα πλαίσια του συγκεκριμένου επιπέδου. Προοδευτικά μπορεί να θεωρηθεί ότι ο μαθητής έχει περάσει τις συγκεκριμένες δοκιμασίες, καλύπτοντας τα παραπάνω κριτήρια επιτυχίας. Έτσι, μια ειδική διαγωνιστική πτήση δεν κρίνεται απαραίτητα αναγκαία.

Οι ΠΙΛΟΤΟΙ στο 4^ο και 5^ο Στάδιο, μπορεί κατά την κρίση τους, μέσα σε επιτρεπόμενα μέτρα ασφάλειας, να αποκτήσουν την απαραίτητη εκπαίδευση για κάθε πρακτική δεξιότητα. Πριν να θεωρηθεί ότι ο Πιλότος έχει περάσει τις συγκεκριμένες δοκιμασίες, θα χρειάζεται να τις εκτελέσει παρουσία κάποιου εκπαιδευτή ή παρατηρητή, ο οποίος θα πρέπει να πειστεί για τον βαθμό της αφομοίωσης τους μέσα στα όρια και διαδικασίες ασφάλειας.

Εμπειρία

Η Εμπειρία δεν είναι από μόνη της μια μέτρηση της ικανότητας ενός πιλότου. Διασφαλίζει όμως ότι η γνώση, δεξιότητες και αεροναυτοσύνη έχουν εξασκηθεί σε ένα ελάχιστο βαθμό σε διάφορες καταστάσεις. Εξάσκηση, δοκιμασία και πειραματισμός είναι σημαντικά στην μαθησιακή διαδικασία ώστε να ικανοποιηθεί το βασικό κριτήριο της αληθινής μάθησης: να επιτευχθεί αλλαγή συμπεριφοράς.

Η εμπειρία θα πρέπει να τεκμηριώνεται με την καταγραφή της σε logbook ή με αξιόπιστους μάρτυρες. Ο εκπαιδευτής ή ο παρατηρητής πρέπει να έχει πειστεί ότι οι ελάχιστες προϋποθέσεις έχουν ικανοποιηθεί. Σε αντίθετη περίπτωση θα πρέπει να απαιτούν επιπρόσθετη απόδειξη.

Αεροναυτοσύνη (Airmanship)

Ο εκπαιδευτής ή ο παρατηρητής πρέπει να έχουν πειστεί ότι ο Εκπαιδευόμενος ή ο Πιλότος έχει την ικανότητα να διασφαλίζει την προσωπική του, όπως και των τρίτων την ασφάλεια στο ανάλογο επίπεδο, μέσα στα πλαίσια των ισχυόντων κανονισμών και κανόνων, με κριτήρια ασφάλειας και κώδικα καλής πτητικής συμπεριφοράς.

PARA PRO, ΣΤΑΔΙΟ 1^ο- 2^ο ΧΑΜΗΛΕΣ ΚΑΙ ΨΗΛΕΣ ΠΤΗΣΕΙΣ ΟΛΙΣΘΗΣΗΣ ,ΜΠΛΕ ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΜΕΝΟΣ ΠΙΛΟΤΟΣ (ΕΠ)

Χαμηλές Πτήσεις Ολίσθησης εννοούνται αυτές που πραγματοποιούνται σε ομαλό έδαφος, η ολίσθηση δε, γίνεται συνήθως 5 -10 μέτρα από το έδαφος.

Υψηλές Πτήσεις Ολίσθησης είναι αυτές στις οποίες η υψομετρική διαφορά και η απόσταση από το έδαφος είναι τέτοια που να επιτρέπει μια σχετική ελευθερία κινήσεων.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ - ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Οι στόχοι αυτού του σταδίου είναι να εισάγουν τον εκπαιδευόμενο στον Αλεξιπτωτισμό Πλαγιάς σταδιακά με χαμηλές, πρωταρχικά, πτήσεις (1ο στάδιο) και υψηλές πτήσεις ολίσθησης αργότερα (2ο στάδιο), κάνοντας τον ικανό να εξασκείται ευχάριστα και με ασφάλεια, προετοιμάζοντας τον ταυτόχρονα για το επόμενο στάδιο.

Αυτό το στάδιο είναι το πιο σημαντικό στην συνολική εξέλιξη του εκπαιδευόμενου, μια και εδώ βρίσκονται τα θεμέλια για σωστές (ή λαθεμένες) συνήθειες. Εδώ, με μικρή, ασφαλή απόσταση από το έδαφος, ο μαθητής πετάει με εύκολο εξοπλισμό, σε εύκολους λόφους και συνθήκες, αποκτά εμπιστοσύνη κατά την διάρκεια της πτήσης, στον εξοπλισμό και στον εαυτό του και εξασκείται και μαθαίνει τις βασικές δεξιότητες.

Έτσι, ο εκπαιδευόμενος σταδιακά θα συνηθίσει να πετά υψηλά από το έδαφος ξεπερνώντας μια πιθανή υψοφοβία (δείχνοντας ανοχή σε ατομικούς ρυθμούς εξέλιξης). Σε αυτό το στάδιο, πρέπει να σχεδιάζει και να προετοιμάζεται για κάθε πτήση. Ταυτόχρονα, συνειδητοποιεί ότι το ύψος δίνει μεγαλύτερη ασφάλεια, παρέχοντας χώρο και χρόνο για ελιγμούς και διορθώσεις σε πιθανά λάθη. Μαθαίνονται και εξασκούνται οι βασικοί ελιγμοί, όπως πτήση με ελεγχόμενη ταχύτητα, συμπεριλαμβάνοντας πτήση σε χαμηλή ταχύτητα, συγχρονισμένες στροφές και συνδυασμό αυτών, διορθώσεις πορείας λόγω ανέμου και προσεγγίσεις και προσγειώσεις ακρίβειας. Το τελευταίο προϋποθέτει ότι έχουν αφομοιωθεί με ικανή ακρίβεια και σχεδιασμό όλες οι υπόλοιπες δεξιότητες. Η λέξη κλειδί είναι σχεδιασμός και ξεκινά πριν από την απογείωση και συνεχίζεται σε όλη τη διάρκεια της πτήσης. Πρέπει να προτρέχουμε όλων των γεγονότων, να παρατηρούμε, να εκτιμούμε, να αποφασίζουμε και να ενεργούμε ανάλογα. Η «Διαδικασία της Πτήσης» είναι ζωτικής σημασίας γενικά στον αεραθλητισμό, ακόμα και στα υψηλότερα στάδια.

Αντενδείκνυνται αυστηρά να γίνονται προσπάθειες για απογειώσεις με πλάγιο, ούριο, ριπταίο και ισχυρό άνεμο και πτήσεις κατά την διάρκεια ημερών με αστάθεια, σε αναταράξεις και σε άνοδο.

Ο εκπαιδευόμενος θα πρέπει στον εκπαιδευτικό λόφο να εξασκείται σε μαλακές στροφές με μικρή απόκλιση από την προδιαγεγραμμένη πορεία.

Στον λόφο μέσης δυσκολίας, κακός σχεδιασμός, προετοιμασία και ελλιπής τεχνική απογείωσης μπορεί να έχουν τις πιο σοβαρές επιπτώσεις. Όλοι οι ελιγμοί θα πρέπει να εκτελούνται κόντρα στον αέρα, για να αποφευχθεί το κόλλημα στην πλαγιά ή η μεγάλη απομάκρυνση από την ενδεδειγμένη προσγείωση. Προχωρημένοι ελιγμοί όπως στροφές 360 μοιρών, πτήση με πυλώνες, και πτήσεις με χαμηλή ταχύτητα θα πρέπει να εκτελούνται με μεγάλη προσοχή, μεγάλο ύψος και υψομετρική διαφορά από το έδαφος, που να δίνει την δυνατότητα για διορθώσεις και ανάκτηση πτήσης εάν έχει χαθεί ο έλεγχος. Στροφές, πτήση με ούριο άνεμο και με ταχύτητα μικρότερη του best glide κοντά στο έδαφος, θα πρέπει να αποφεύγονται. Η προσέγγιση θα πρέπει να προσχεδιάζεται έγκαιρα και με καλό ύψος.

Μετά την επιτυχή ικανοποίηση των απαιτήσεων του σταδίου: Ο μαθητής πρέπει, όταν θα πετάει με την άμεση παρακολούθησή του από τον εκπαιδευτή, να πετάει σε λόφους

αρχαρίων ή μέσης δυσκολίας, ενώ η ένταση του ανέμου θα πρέπει να είναι σταθερή και να κυμαίνεται από ασθενή μέχρι μέτρια (0 – 3 m/s, 0 – 15 km/h). Οι απογειώσεις θα πρέπει να γίνονται με κόντρα άνεμο. Η πτήση σε αναταράξεις ή θερμικά θα πρέπει να αποφεύγεται, ή αν αυτό δεν είναι δυνατόν, θα πρέπει ο μαθητής να φεύγει αμέσως από το βουνό σε πιο ήρεμες συνθήκες έτσι ώστε να προσγειωθεί στον προσχεδιασμένο χώρο προσγείωσης. Επίσης θα πρέπει να αποφεύγεται να πετάει κανείς μόνος του.

Λόφος Αρχαρίων νοείται αυτός που το έδαφός του έχει ομαλή επιφάνεια, κατά προτίμηση με χιόνι, άμμο, χόρτο ή χώμα, με ανάγλυφο που να ευνοεί χαμηλές πτήσεις. Η περιοχή μεταξύ απογείωσης και προσγείωσης θα πρέπει να είναι ελεύθερη από εμπόδια, και άλλους κινδύνους. Θα πρέπει να είναι εφικτό ολόκληρη η πτήση να είναι ευθεία.

Ο λόφος Μέσης Δυσκολίας είναι αυτός όπου η απογείωση, η προσγείωση και η μεταξύ τους περιοχή θεωρείται εύκολη και με καλή απόσταση από εμπόδια ή άλλους παράγοντες που βάζουν σε κίνδυνο την ασφάλεια. Η περιοχή της απογείωσης θα πρέπει να είναι ομαλή με τέτοια κλίση η οποία επιτρέπει την επιτάχυνση και επίτευξη πτητικής ταχύτητας, πριν να βρεθεί ο πιλότος στον αέρα. Όχι απογείωση από απότομους γκρεμούς. Η περιοχή της προσγείωσης θα πρέπει να είναι μεγάλης έκτασης και εύκολα προσεγγίσιμη με απλούς ελιγμούς και από μεγάλο ύψος. Θα πρέπει να υπάρχει ασύρματη επικοινωνία μεταξύ απογείωσης και προσγείωσης εάν η προσγείωση δεν είναι ορατή από τον χώρο απογείωσης.

Πριν να προβιβαστεί κάποιος στο επόμενο στάδιο είναι ζωτικής σημασίας ο μαθητής έχει μάθει καλά την θεωρία όπως και τις πρακτικές δεξιότητες, ειδικά τον έλεγχο της ταχύτητας στην περιοχή χαμηλών ταχυτήτων της πτέρυγας, και να είναι ικανός να αναγνωρίζει και να διορθώνει την ταχύτητα όταν αυτή πλησιάζει αυτήν της απώλειας στήριξης (stall). Αυτό ισχύει και για τις πτήσεις σε ευθεία όπως και σε στροφές.

Για τη απόκτηση της ελάχιστης εμπειρίας, συστήνεται ο μαθητής να εξασκηθεί τουλάχιστο για 4 πτητικές ημέρες και 20 πτήσεις, μετά την ικανοποίηση όλων των απαιτήσεων.

PARA PRO 1^ο και 2ο Στάδιο, Γνωστικές Απαιτήσεις:

Αεροδυναμική:

1. Αντωση: Διαφορά πίεσης που δημιουργείται εξαιτίας: του προφίλ της πτέρυγας, σχετική ταχύτητα αέρα, και γωνία πρόσπτωσης. Χαμηλή πίεση στο πάνω τμήμα της πτέρυγας, υψηλή στο κάτω. Ορισμός: Σχετικού αέρα, ομαλή γραμμική ροή αέρα.
2. Παράγοντες άντωσης: Πτέρυγα (airfoil), προφίλ της πτέρυγας, επιφάνεια, πλευρικός λόγος, πυκνότητα αέρα, ταχύτητα ανέμου, γωνία πρόσπτωσης. Εσωτερική πίεση της πτέρυγας και πως επηρεάζεται από την χρήση των φρένων.
3. Αντίσταση/Οπισθέλκουσα: Παρασιτική, ηθελημένη, σχέση με ταχύτητα ανέμου και γωνίας πρόσπτωσης. Μεγαλύτερη οπισθέλκουσα όταν ο θόλος βρίσκεται πίσω από τον πιλότο από ότι από επάνω του.
4. Πτητική φύση: Εξαρτάται από την συνεχή μπροστινή ταχύτητα αέρα, δεν μπορεί να σταματήσει ή να αντιστραφεί.
5. Φορτίο: Βάρος, φυγόκεντρος. Δυνάμεις που εξασκούνται στις στροφές, δυναμική άντωση σε πλαγιές και αναταράξεις. Δυνάμεις από ξαφνικά ανοίγματα (μετά από κλείσιμο) του θόλου.
6. Κινητήριες Δυνάμεις:
 - Στο έδαφος: Τρέξιμο
 - Στον αέρα: Η αρχή του κεκλιμένου επιπέδου: Στην πτήση χωρίς μηχανή, μια πτητική συσκευή πετάει καθοδικά (σε σχέση με τον περιβάλλοντα αέρα), επειδή η κινητήρια δύναμη είναι η βαρύτητα.
7. Σχετική ταχύτητα αέρα σε σχέση με σχετική ταχύτητα ως προς το έδαφος.
Επίδραση ανέμου: Λόγοι που απογειωνόμαστε και προσγειωνόμαστε κόντρα στον άνεμο. Κόντρα και ούριος άνεμος, παρέκκλιση πορείας λόγω ανέμου και crabbing, drift και διορθώσεις στις στροφές.
8. Απώλεια Στήριξης: Περιγραφή, κίνδυνοι, αναγνώριση, αποφυγή και διόρθωση. Σε στροφές, επιταχυνόμενη, δευτερεύουσα, σε άνεμο και δυναμικό πλαγιές, καθοδικό αέρα, σε ριπές ανέμου και αναταράξεις.
9. Μπροστινά Κλεισίματα: Ασύμμετρα και συμμετρικά (και τα δυο ακροπτέρυγα ή ολόκληρο το χείλος προσβολής). Περιγραφή, κίνδυνοι, αναγνώριση, αποφυγή και διόρθωση. Σε στροφές, ριπές ανέμου και αναταράξεις.

10. Spins, Spirals: Αρνητικό Spin. Περιγραφή, αναγνώριση, αποφυγή, διόρθωση.
11. Δίνες στα Ακροπτερυγία: Αναταράξεις πίσω από όλες τις πτητικές συσκευές, πως να αποφευχθούν, κλεισίματα εξαιτίας τους. Επίδραση εδάφους.
12. Κινήσεις ελέγχου και αρχές: Έλεγχος ταχύτητας ανέμου και στροφές. Χρήση φρένων σε σύγκριση με την χρήση του βάρους.
13. Ταχύτητα ως προς τον αέρα και πολική καμπύλη: Ελάχιστος βαθμός καθόδου και καλύτερος λόγος ολίσθησης, σχέση ταχυτήτων ως προς τον αέρα με κόντρα και ούριο άνεμο, μεταβολή φορτίου πτέρυγας.
- 14.

Μικρό-μετεωρολογία (συνθήκες συγκεκριμένης περιοχής πτήσεων) και μετεωρολογία:

1. Άνεμος, περιγραφή και γέννηση του: Ροή αέρα από υψηλές σε χαμηλές πιέσεις. Δημιουργία του από ανόμοια θέρμανση επιφανειών. (Παραδείγματα: Ροή νερού. Θαλάσσια αύρα).
2. Μέτρηση έντασης ανέμου, ανεμομετρητές, φυσικοί δείκτες και σημάδια.
 - Ταχύτητα: Κόμβοι, Χιλιόμετρα, μέτρα ανά δευτερόλεπτο.
 - Κατεύθυνση: Πυξίδα και quadrant (Κόντρα ή όρτσα, ούριος ή πρίμα, πλάγιος)
3. Δύναμη Ανέμου: Αυξάνεται ανάλογα με το τετράγωνο της αύξησης της ταχύτητάς του. Επίδραση, κίνδυνοι.
4. Ανεμοβαθμίδα: Επίδραση, κίνδυνοι, διορθώσεις.
5. Ασταθής άνεμος, ριπές, αναταράξεις, ανοδικά: Αιτιολόγηση, σημάδια, κίνδυνοι.
 - Μηχανική Ανατάραξη: Πίσω ή παράπλευρα από εμπόδια, δένδρα, κτίρια, λόφους.
 - Θερμική Ανατάραξη: Αστάθεια, ανόμοια θέρμανση, κίνδυνοι, αναγνώριση.
 - Μεταβολές Ανέμου: Ριπές και κίνδυνοι.
 - Παύσεις Ανέμου: Περιγραφή, κίνδυνοι.
6. Τοπικές Συνθήκες: Επιδράσεις μορφολογίας εδάφους, κοιλάδες, παράπλευρα εμπόδια και γωνιές.
7. Καιρός: Δημιουργία, διαφορές στην θερμοκρασία και πίεση, ευστάθεια- αστάθεια, κυκλοφορία και συστήματα ανέμου.
8. Θαλάσσια Αύρα: Δημιουργία, επίδραση.
9. Ρότορες: Πίσω από βουνά, σημάδια, κίνδυνοι.
10. Ιδιομορφία σε κορυφογραμμή: Περιγραφή, τύποι, βαθμίδες, κίνδυνοι.
11. Θερμικά: Περιγραφή, αστάθεια, αναταράξεις, σημάδια.

12. Σύννεφα: Σωρείτες, Μελανο σωρείτες , Νέφη ρότορων, κίνδυνοι.
13. Μάζες αέρα, Μέτωπα: Ψυχρά Μέτωπα, Θερμά Μέτωπα, σημάδια, συνθήκες.
14. Μετεωρολογικά Δελτία και Εκτίμηση:
- Μετεωρολογικά Δελτία: Σημάδια, Κατανόηση.
 - Καταγραφή Ανέμου: Κατεύθυνση, και δύναμη, στην απογείωση και προσγείωση, στην περιοχή πτήσεων, σημάδια.
 - Αναγνώριση ασφαλών και επικίνδυνων συνθηκών.

Αλεξίπτωτα Πλαγιάς και Εξοπλισμός:

1. Κατασκευή και Ορολογία: Υλικά και μέρη εξοπλισμού.
2. Πιστοποίηση και απαιτήσεις: Σχέδιο και πιστοποίηση, λόγος και ανάγκη εφαρμογής. Μέγιστα φορτία σχεδίου, όρια ελιγμών, σταθερότητα, πτήση σε αργή ταχύτητα, χαρακτηριστικά απώλειας στήριξης, ταχύτητα αλεξιπτώτου, βάρος πιλότου και κατάταξη αλεξιπτώτων.
3. Συμπεριφορά: Ανταπόκριση χειρισμών. Roll, pitch και yaw coupling. Σταθερότητα, πτήση σε αργή ταχύτητα, και απώλεια στήριξης, B-lining, χαρακτηριστικά απογείωσης και προσγείωσης. Συνέπεια επιταχυντή.
4. Συντήρηση: Καθημερινός και περιοδικός έλεγχος και φροντίδα, ρύθμιση και συντήρηση από εγκεκριμένο πρόσωπο.
5. Επιλογή πτέρυγας: Κατάταξη Αλεξιπτώτων και εμπειρία, χαρακτηριστικά πτήσης, επιδόσεις, συμπεριφορά και εύρος βάρους πιλότου. Χρήση και φιλοδοξία. Κατάλληλη πτέρυγα για μαθητές: Standard (όχι πτέρυγα επιδόσεων ή αγωνιστικού τύπου).
6. Επιλογή Καθισμάτων: Τύποι καθισμάτων, κλασική χρήση ή χρήση με χρησιμοποίηση του βάρους, cross και ABS. Κατάταξη και εμπειρία.
7. Επιδόσεις: Ελάχιστος βαθμός καθόδου, μέγιστος λόγος ολίσθησης, μέγιστη ταχύτητα, «τρύπημα», ικανότητα στροφών-ελιγμών.
8. Εξοπλισμός Ασφάλειας: Κράνος, άρβυλα, γάντια, ρουχισμός. Προστασία ράχης και λεκάνης. Airbags.
- 9.

Πιλότοι

1. Φυσικοί Παράγοντες: Φυσική κατάσταση, δύναμη, εξάντληση. Ναρκωτικά και αλκοόλ. Vertigo (απώλεια προσανατολισμού), υπεραερισμός.

2. Ψυχολογικοί Παράγοντες: Άγχος και υψοφοβία. Αναγνώριση της προσωπικής μας ικανότητας και προσωπικών ορίων σε αντιπαράθεση με τα όρια του εξοπλισμού και της φύσης. Αυτοπεποίθηση σε αντιπαράθεση με την υπέρβασή της (Το σύνδρομο του Ίκαρου). Προσωπική και πίεση κοινωνικού περιγυρου, αποδοχή, η ώρα να πούμε όχι. Αυτοκυριαρχία.
3. Η Μαθησιακή Διαδικασία και το περιβάλλον: Το σύστημα εκπαίδευσης, στόχοι, περιγραφή, ασφάλεια, κίνητρα, ατομική εξέλιξη.
4. Συμπεριφορά/Αεροναυτοσύνη:
 - Ο νόμος της πτήσης: Εξαρτόμαστε από την συνεχή πρόσθια κίνηση (σχετική ταχύτητα ως προς τον αέρα) για να κρατηθούμε σε πτήση, δεν μπορούμε να σταματήσουμε ή να πάμε ανάποδα.
 - Η διαδικασία για πτήση: Διορατικότητα, συνεχής εκτίμηση, αποφάσεις, ενέργειες. Σε σχέση με τον νόμο της πτήσης να βρισκόμαστε πάντα λίγο πιο μπροστά.
 - Η αρχή της ολοκλήρωσης: Η αναγκαιότητα να ολοκληρωθεί κάθε πτήση από την στιγμή που βρισκόμαστε στον αέρα. Ο κίνδυνος του πανικού.

Νόμοι και Κανόνες:

1. Κυβέρνηση ή άλλοι αρμόδιοι φορείς:
Γενική Γραμματεία Αθλητισμού
Ελληνική Αεραθλητική Ομοσπονδία
Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας
 - Εναέριος χώρος και Εναέρια κυκλοφορία: Ελεγχόμενος και μη Εναέριος χώρος και αεροδρόμια, VFR/IFR κυκλοφορία και νόμοι, Κανόνες προτεραιότητας.
 - Κανόνες λειτουργίας του αεραθλήματος - Λοιποί Κανόνες
2. Κανονισμός Λειτουργίας Αλεξιπτωτισμού Πλαγιάς, Αγωνιστικοί Κανονισμοί.
3. Σχολές και Εκπαίδευση.
4. Τοπικά και άλλα Αεραθλητικά Κέντρα.
5. Κώδικας καλής πρακτικής.
6. Κανόνες Προτεραιότητας στην διάρκεια της πτήσης.

Πτήση στην πράξη και ασφάλεια:

1. Εκπαιδευτικές συστάσεις και συστάσεις ασφάλειας.
2. Σχεδιασμός Πτήσης: Η διαδικασία πτήσης: Πληροφόρηση - Παρατήρηση, εκτίμηση, αποφάσεις και η εκτέλεσή τους. Σχέδιο Πτήσης.
3. Προετοιμασία: Διαδικασίες και έλεγχοι ρουτίνας, επανέλεγχος κρίσιμων παραγόντων.
4. Πτητικές ασκήσεις: Οι απαιτήσεις πρακτικών δεξιοτήτων: Περιγραφή, στόχος, διαδικασίες, εκτέλεση, λάθη και κίνδυνοι.
5. Κρίσιμες, επικίνδυνες καταστάσεις και καταστάσεις έκτακτης ανάγκης: Αιτιολογία, αποφυγή, αναγνώριση, διορθώσεις. Κατάλληλες εκπαιδευτικές μέθοδοι (προσομοίωση).
 - Λαθεμένη Προετοιμασία: Ανεπαρκής εξοπλισμός, λειτουργικότητα.
 - Χειρισμός στο Έδαφος με δυνατό και ριπαίο άνεμο: Χάσιμο ελέγχου. Σύρσιμο, αποφυγή, πρόληψη.
 - Απώλεια Στήριξης: Πτήση σε ευθεία, σε στροφές, χαμηλά, υψηλά, κατά την διάρκεια της απογείωσης, σε πλαγιά, σε ριπή, σε ανατάραξη, σε απρόσμενη άνοδο, με ούριο, σε στροφές με ούριο κοντά στην πλαγιά.
 - Ανεπαρκής τεχνική απογείωσης: Ανεπαρκής έλεγχος του θόλου, ανεπαρκής ταχύτητα, και έλεγχος πορείας. Υπερδιόρθωση, στροφή προς την πλαγιά. Είσοδος στο κάθισμα, άφημα φρένων για είσοδο στο κάθισμα.
 - Συνθήκες Ανέμου: Δύναμη ανέμου, πλάγιος άνεμος, ριπές και αναταράξεις, απρόσμενη άνοδος, ξέσυρμα προς την πλαγιά, δυναμικό.
 - Πτώσεις - Προσγειώσεις έκτακτης ανάγκης: Αποφυγή, προετοιμασία.
 - Απογειώσεις πάνω από τα 1500 μέτρα: Πυκνότητα αέρα μειώνεται, ταχύτητα ανέμου αυξάνεται.
 - Κρίσιμοι ελιγμοί: Πτήση κοντά στο έδαφος και σε εμπόδια, απώλεια στήριξης και πτήση με χαμηλή ταχύτητα, στροφές 360, spins, σπειροειδής βύθιση, πτήση με πυλώνες. Απογείωση χωρίς βοήθεια.
 - Μη οικειότητα: Με το γεωγραφικό περιβάλλον, συνθήκες, πτέρυγα ή κάθισμα, ελιγμούς, στόχους.
 - Σωματικοί και Ψυχολογικοί Παράγοντες: Άγχος, πίεση, εξάντληση, φόβος, ναρκωτικά, αλκοόλ.
 - Ανεπαρκής Αεροναυτοσύνη: Υπερεκτίμηση εαυτού, υποτίμηση περιοχής, συνθηκών, εξοπλισμού ή στόχου.
 - Απώλεια Προσανατολισμού (Vertigo): Πτήση με περιορισμένη ορατότητα.

- Συνδυασμοί: Από 2 ή περισσότερους από τους παραπάνω παράγοντες πολλαπλασιάζεται ο κίνδυνος για ατυχήματα.
- Ελιγμοί Έκτακτης Ανάγκης: Χρήση εφεδρικού, αποφυγή παράλληλης πτήσης της πτέρυγας ενώ έχουμε ανοίξει το εφεδρικό. Προσθαλασώσεις, προσγειώσεις σε δένδρα, σε τραχύ έδαφος, σε περιοχή με εμπόδια, με ηλεκτροφόρα καλώδια.
- Ατυχήματα: Βοήθεια και αναφορές.

Πρώτες Βοήθειες:

Σε συμφωνία με τις συστάσεις των αρμοδίων.

PARA PRO Στάδιο 1^ο - 2ο, Απαιτήσεις Πρακτικών Δεξιοτήτων:

Μέρος 1ο: Εισαγωγή και ΧΑΜΗΛΕΣ ΠΤΗΣΕΙΣ:

1. Μεταφορά, φροντίδα και συντήρηση: της πτέρυγας και του εξοπλισμού. Πακετάρισμα σε «ρολό» σε αντιδιαστολή με πακετάρισμα σε «ακοντεόν». Τακτοποίηση αρτανών και ιμάντων.
2. Ενέργειες ρουτίνας πριν και μετά την πτήση: Άπλωμα, στην μορφή «πετάλου», “building a wall”, ρυθμίσεις, έλεγχος πριν την απογείωση, έλεγχος αρτανών και караμπίνερ, έλεγχος καθίσματος, πρόσδεση χιαστών ιμάντων και του συστήματος της επιτάχυνσης. Πακετάρισμα.
3. Θέση ετοιμότητας για απογείωση και τελευταίος έλεγχος: Θέση ιμάντων και δεσίματος. Θέση σώματος και χεριών. Τελικός έλεγχος: караμπίνερ και χιαστών ιμάντων, συνθηκών, ελεύθερη περιοχή απογείωσης.
4. Ασκήσεις απογείωσης. Η πτέρυγα σε θέση για πτήση: Αποφασιστικό τρέξιμο για να έρθει επάνω ο θόλος. Οπτικός έλεγχος του θόλου. Απελευθέρωση των Α ιμάντων. Διορθώσεις. Συνέχιση τρεξίματος, ήρεμη και συνεχής επιτάχυνση, αποφυγή πηδήματος μέσα στο κάθισμα.
5. Τρέχοντας με τον Θόλο: Έλεγχος θέσης της πτέρυγας και της γωνίας πρόσπτωσης και roll, σε επίπεδο έδαφος και σε έδαφος με κλίση.
6. Φέρνοντας την πτέρυγα σε απώλεια στήριξης και σταμάτημα του τρεξίματος: Σε επίπεδο έδαφος και σε έδαφος με κλίση. Σωστή τεχνική προσγείωσης. Το flair να μην γίνεται πολύ νωρίς.

7. Σχεδιασμός Πτήσης: Εκτίμηση περιοχής και συνθηκών. Αποφάσεις, διαμόρφωση σχεδίου πτήσης.
8. Απογείωση: Θέση απογείωσης. Μαλακή επιτάχυνση και απογείωση, με σωστή ταχύτητα και καλό έλεγχο πορείας.
9. Έλεγχος ταχύτητας: Ιδανικός λόγος ολίσθησης, εξάλειψη τάσης για πτήση σε χαμηλή ταχύτητα ή ταχύτητα κοντά στην περιοχή της απώλειας στήριξης.
10. Έλεγχος κατεύθυνσης: Διατήρηση πορείας, μαλακές αλλαγές πορείας, αποφυγή ταλαντώσεων.
11. Ανοιχτές στροφές: Συγχρονισμένη είσοδος και ανάκτηση ισορροπίας, μικρές αποκλίσεις από τη πορεία.
12. Προσγειώσεις: Κόντρα στον άνεμο.

Μέρος 2ο: Υψηλές Πτήσεις Ολίσθησης:

1. Σχεδιασμός: Διορατικότητα, εκτίμηση περιοχής και συνθηκών, αποφάσεις, διαμόρφωση σχεδίου πτήσης.
2. Ενέργειες ρουτίνας πριν από την πτήση: Επανάληψη του 1ου μέρους, άπλωμα, προσαρμογή, έλεγχοι πριν από την πτήση.
3. Απογειώσεις: Θέση ετοιμότητας, τελικός έλεγχος, μαλακή επιτάχυνση, απογείωση με σωστή ταχύτητα, καλός έλεγχος ταχύτητας και κατευθυντικότητας.
4. Ελιγμοί ελέγχου ταχύτητας: Ιδανικός λόγος ολίσθησης, ελάχιστος βαθμός βύθισης.
5. Στροφές: 90 – 180 μοίρες, μαλακά σε μέση κλίση, αριστερά και δεξιά, συγχρονισμένα.
6. Πτήση σε χαμηλή ταχύτητα: Αναγνώριση και επανάκτηση ταχύτητας (σε ασφαλές ύψος).
7. Ελιγμοί προσδιορισμού θέσης ως προς το έδαφος: Οκτάρια, τετράγωνα, διορθώσεις για ξέσυρμα από τον άνεμο.
8. Κανόνες Κυκλοφορίας: Ελιγμοί σε σχέση με την υπάρχουσα κυκλοφορία.
9. Ελιγμοί προσέγγισης: Ακολουθώντας προσχεδιασμένη διαδικασία. Προσέγγιση με ούριο, base και final legs: Οκτάρια. Έλεγχος κλίσης.
10. Εκτέλεση στροφών και προσγείωσης μόνο με τους Δ ιμάντες. Προσομοίωση κοψίματος φρένων.
11. Προσεγγίσεις και προσγειώσεις ακρίβειας: Ασφαλής και μέσα στην προσχεδιασμένη, από τον εκπαιδευτή, περιοχή. Χαμηλή ταχύτητα και σαχλοπαιδιάρια απαγορεύονται.

PARA PRO Στάδιο 1^ο - 2ο, Απαιτήσεις Εμπειρίας:

1. Τουλάχιστο 6 πτητικές ημέρες.
2. Τουλάχιστο 30 επιτυχείς πτήσεις, από τις οποίες οι 10 είναι υψηλές πτήσεις ολίσθησης και επιπλέον
3. οι απαιτήσεις του Κανονισμού Λειτουργίας για το επίπεδο αυτό.

PARA PRO Στάδιο 1ο - 2ο, Απαιτήσεις Αεροναυτοσύνης:

Ο εκπαιδευτής θα πρέπει να έχει πειστεί ότι ο μαθητής μπορεί να φροντίσει την προσωπική του ασφάλεια καθώς και των τρίτων, σε χαμηλές και υψηλές πτήσεις μέσα στα πλαίσια των εκπαιδευτικών συστάσεων και των συστάσεων ασφάλειας.

PARA PRO, ΣΤΑΔΙΟ 3ο ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΣΤΟ ΒΑΣΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ, ΠΡΑΣΙΝΟ ΠΙΛΟΤΟΣ ΛΕΣΧΗΣ (ΠΛ)

Δυναμικό στο Βασικό επίπεδο νοείται το δυναμικό σε εύκολο βουνό ή θερμικές συνθήκες, χωρίς ριπές ή αναταράξεις, με καλή απόσταση από την πλαγιά, εμπόδια και συνωστισμό.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Οι στόχοι αυτού του σταδίου είναι να εισάγουν τον εκπαιδευόμενο στην πτήση σε δυναμικό και να εκπαιδευτεί έτσι, ώστε να μπορεί να εξασκείται και να χαίρεται πτήσεις σε δυναμικό, με ασφάλεια. Επίσης θα πρέπει να γαλουχηθεί σε Πιλότο με την ικανότητα να λειτουργεί μονάχος με ασφάλεια και να επωμιστεί την ευθύνη της περαιτέρω εξέλιξής του.

Η πτήση σε Δυναμικό εμπεριέχει από μόνη της πολλά στάδια, με αυξανόμενη δυσκολία, από εύκολες συνθήκες και ελιγμούς με μεγάλο περιθώριο ασφάλειας, σε οριακές ή ακραίες συνθήκες με ελάχιστα περιθώρια ασφάλειας. Όταν ένας Πιλότος

κατακτά την «Τέχνη της πτήσης», φαίνεται, και σε ορισμένο βαθμό είναι, αρκετά απλή. Αυτό βέβαια, δεν πρέπει να παρανοηθεί και να νομίζουμε ότι είναι εύκολος στόχος. Ελλιπής γνώση, κακή εκτίμηση, κακός χειρισμός, άγνοια ή πειραματισμός μπορούν εύκολα να καταλήξουν σε σοβαρό ατύχημα.

Στην διάρκεια αυτού του σταδίου υπάρχει η δυνατότητα για περισσότερο χρόνο εξάσκησης, και οι χειρισμοί κατά την διάρκεια της πτήσης αυτοματοποιούνται. Ταυτόχρονα όμως υπάρχει μικρότερο περιθώριο για λάθη. Καταλαβαίνουμε λοιπόν, ότι είναι πολύ σημαντική η προοδευτική εξέλιξη. Η πτήση σε δυναμικό απαιτεί προσεκτική προετοιμασία, καλό σχεδιασμό και ικανότητα για άμεσους και σωστούς ελιγμούς. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό η τεχνική απογείωσης και ο έλεγχος του θόλου σε χαμηλή ταχύτητα, να βρίσκεται σε ικανοποιητικό επίπεδο. Ο Πιλότος θα πρέπει να έχει την ικανότητα να εκτελεί συγχρονισμένες στροφές, με την ελάχιστη απώλεια ύψους, συχνά σε οριακές καταστάσεις κοντά στην πλαγιά, ενώ ταυτόχρονα ελέγχει την παρέκκλιση της πορείας του λόγω του ανέμου και της υπάρχουσας κυκλοφορίας, τηρώντας τους ισχύοντες κανόνες προτεραιότητας. Τέλος, είναι σημαντικό να μπορεί να αναγνωρίζει τα διάφορα είδη κλεισιμάτων του θόλου και να εκτελεί άμεσα τις σωστές ενέργειες για την επανόρθωση του στα πρώτα κιόλας σημάδια του επερχόμενου κλεισίματος, με την ελάχιστη απώλεια ύψους και έλεγχο.

Για να γίνει κάποιος ΠΙΛΟΤΟΣ 4ου σταδίου: Θα πρέπει να εξελιχθεί περισσότερο, με δεδομένο ότι έχει ακόμα πολλά να μάθει για να αξιοποιήσει όλες τις υπάρχουσες δυνατότητες. Θα του δίνονται δυνατότητες που θα απαιτούν ιδιαίτερα καλή ΑΕΡΟΝΑΥΤΟΣΥΝΗ, εμπειρότητα στην αυτοπειθαρχία και προσοχή. Πολύ συχνά δεν θα του το επιτρέπουν οι συνθήκες να πετά ή αντίθετα να πετά με μεγάλα περιθώρια ασφάλειας. Το θέμα είναι να δείξει κάποιος ότι είναι ικανός να αναλάβει τις ευθύνες του και να έχει γνώση των προσωπικών όπως και των άλλων τα όρια. Ο εκπαιδευτής δεν θα είναι πια υπεύθυνος. Αυτό θέτει σε μεγάλη πίεση την προσωπικότητα του.

Αυστηρή προειδοποίηση θα πρέπει να δίνεται για να αποφευχθεί η πιο γοργή εξέλιξη του πιλότου από ότι ενδείκνυται. Στη περίπτωση αυτή χαρακτηριστικά όπως υπέρ-εμπιστοσύνη στις δυνάμεις του, έλλειψη προσοχής, άγνοια, προδιάθεση για ρίσκο, κακή εκτίμηση συνθηκών και έλλειψη ικανοτήτων διαμορφώνονται σε συνήθειες. Ο πιλότος θα πετά με ισχυρότερο αέρα και μικρότερα περιθώρια για λάθη από τα

προηγούμενα στάδια. Ακόμα και πριν την απογείωση μπορούν να συμβούν ατυχήματα. Ελλιπής τεχνική απογείωσης, κακός έλεγχος του θόλου ή απογείωση χωρίς το «Ιδανικό για το επίπεδο του» Αλεξίπτωτο Πλαγιάς μπορεί να έχουν σοβαρές συνέπειες. Πρέπει να υπάρχει βοήθεια από έμπειρα «χέρια» στην περίπτωση που επικρατεί δυνατός ή ριπταίος άνεμος. Ακόμα, θα πρέπει να είναι σε εγρήγορση για την πιθανότητα της ξαφνικής και γοργής αλλαγής των συνθηκών. Ισχυρός άνεμος και αναταράξεις μπορεί να φέρουν κάποιον σε δύσκολη θέση, ή να παρασυρθεί σε επικίνδυνη ή άγνωστη περιοχή. Επίσης θα πρέπει να αποφεύγεται να πετά κάποιος μόνος.

Επιπρόσθετα εφιστούμε την προσοχή για το λεγόμενο σύνδρομο του «μέσου επιπέδου» ή σύνδρομο του «Ίκαρου», που σημαίνει ότι είναι εύκολο να νομίσει κάποιος ότι τα ξέρει όλα και να μην αναγνωρίζει τα προσωπικά του όρια ή αυτά του εξοπλισμού του. (Είναι γνωστό σε όλους μας, ότι ο πρώτος που σκοτώθηκε από αυτή την στάση ήταν ο Ίκαρος).

Ο Εκπαιδευόμενος (πριν την ολοκλήρωση του 3ου σταδίου) θα πρέπει να πετά μόνο όταν: Η παρουσία του Εκπαιδευτή είναι δεδομένη, σε εύκολες και ήρεμες συνθήκες, με ευρεία ανοδική ζώνη ή σε ήρεμες θερμικές συνθήκες. Θα πρέπει να προσέχει να μην στρίβει πριν πάρει την τελική πτητική θέση με καλό έλεγχο της ταχύτητας και διεύθυνσης της πτέρυγας. Δεν θα πρέπει να προσπαθεί να ξαναμπει σε ανοδική ζώνη εάν την έχει χάσει. Η πτήσεις σε δυναμικό με οριακή άνοδο, δυνατό άνεμο (πάνω από 7m/s, 25km/h), σε αναταράξεις, απογειώσεις από απότομους γκρεμούς, απογειώσεις με πλάγιο άνεμο, top landings ή προσγειώσεις στην πλαγιά του βουνού δεν επιτρέπονται.

Από την στιγμή που όλες οι απαιτήσεις έχουν ικανοποιηθεί ο πιλότος θα μπορεί να πετά ελεύθερα μέσα στα πλαίσια που εξασφαλίζουν την ασφάλεια, εάν και εφόσον δεν απαιτείται από νόμους ή κανονισμούς διαφορετικό επίπεδο. Ο πιλότος θα έχει την ευθύνη να αναζητά περαιτέρω εκπαίδευση όταν θα είναι αναγκαίο. Συνιστάται αρχικά να ισχύουν οι κανόνες για τους εκπαιδευόμενους σαν οδηγία για ασφαλές πτήσεις.

Μόνο οι έμπειροι Πιλότοι μπορούν να πετούν σε απαιτητικές καταστάσεις κοντά στην κορυφογραμμή, σε οριακές, δυνατές συνθήκες ή συνθήκες με αναταράξεις, ή με μεγάλο συνωστισμό αεραθλητών.

Πριν να προχωρήσει κάποιος Πιλότος σε υψηλότερο στάδιο θα πρέπει να έχει αποκτήσει μια ποικιλία εμπειριών σε διαφορετικές περιοχές και συνθήκες. Η διαδικασία της πτήσης πρέπει να έχει αυτοματοποιηθεί, έτσι ώστε οι αντιδράσεις να είναι γρήγορες και σωστές σε διάφορες συνθήκες - ασκήσεις που θα πρέπει να έχει μάθει.

Συστήνεται σαν προϋπόθεση υψηλότερου σταδίου οι 20 ώρες πτήσης και 50 πτήσεις.

PARA PRO Στάδιο 3ο, Γνωστικές Απαιτήσεις:

Αεροδυναμική:

1. Επανάληψη της θεωρίας του 2ου Σταδίου.
2. Απώλεια Στήριξης και Κλεισίματα: Στην απογείωση, σε ριπές, σε αναταράξεις. Σε δυναμικό πλαγιάς. Στροφές σε δυναμικό πλαγιάς. Σε ανεμοβαθμίδα. Στρίβοντας με ούριο. Δευτερογενείς απώλειες στήριξης.
3. Πολική Καμπύλη: Επίδοση. Υπολογισμός της γωνίας ολίσθησης και ελάχιστου ρυθμού βύθισης με αντίστοιχες ταχύτητες: Με κόντρα και ούριο άνεμο, σε άνοδο και κάθοδο. Σε σχέση με το φορτίο της πτέρυγας, πυκνότητα αέρα, στροφές.
4. Επίδραση Ανέμου: Παρέκκλιση πορείας λόγω ανέμου και πλαγιολίσθηση, ξέσυρμα και διορθώσεις στις στροφές. Κόντρα και ούριος άνεμος, διείσδυση.
5. Στρόβιλοι στα Ακροπτέρυγα: Πίσω από άλλα αλεξίπτωτα, αεροπλάνα, ελικόπτερα.

Μετεωρολογία:

1. Επανάληψη της θεωρίας του 2ου σταδίου.
2. Η Ένταση του Ανέμου: Αυξάνεται ανάλογα με το τετράγωνο της αύξησης της ταχύτητας του ανέμου. Συνέπειες και κίνδυνοι. Στο έδαφος, στην απογείωση, στον αέρα, στην προσγείωση.
3. Δυναμική Άνοδος:
 - Παράγοντες: Διαμόρφωση και κλίση της πλαγιάς, διεύθυνση του ανέμου και ταχύτητα.
 - Στοιχεία: Οριζόντια και κάθετα, κλίση, επιτάχυνση, μέγιστη άνοδος, μέγιστος κόντρα άνεμος.
 - Επικίνδυνες Συνθήκες και Περιοχές: Υπήνεμα, αναταράξεις, ρότορες, σφοδρές κλίσεις και άνεμοι. Άνεμοι που ενισχύονται γοργά.

- Ασφαλείς και καλές γενικότερα συνθήκες: Επάνω και μπροστά από την κορυφογραμμή.
4. Κύματα όρους (Waves):
- Παράγοντες: Έδαφος, κατεύθυνση και ταχύτητα ανέμου.
 - Σημάδια: Άνεμος στα υψηλά ατμοσφαιρικά στρώματα, φακοειδή σύννεφα, σύννεφα από ρότορες.
 - Κίνδυνοι: Ρότορες, διείσδυση, ισχυρή άνοδος, σε υψηλό υψόμετρο, υποξία, κρύο.
5. Θερμικά:
- Παράγοντες: Αστάθεια, κύκλος θερμικών, έδαφος, λιακάδα, θέρμανση.
 - Σημάδια: Μεγάλη μείωση θερμοκρασίας με το υψόμετρο, αλλαγές ανέμου, παύσεις και ριπές ανέμου, σωρείτες.
 - Κίνδυνοι: Ριπές και αναταράξεις, δυνατές lift gradients, pitch ups και downs.
 - Ασφαλείς και γενικότερα συνθήκες: Μεγάλα Θερμικά, ήρεμη και μέτρια ανεμοβαθμίδα, ασθενείς με μέτριους ανέμους.
6. Άνοδος λόγω έλευσης Μετώπου: Περιγραφή ψυχρού μετώπου.
- Παράγοντες: Αέριες Μάζες, από υψηλές σε χαμηλές πιέσεις, αστάθεια.
 - Σημάδια: Σωρείτες, μετακινούμενα νέφη, squall lines, αλλαγή διεύθυνσης ανέμου, πτώση - άνοδος θερμοκρασίας.
 - Κίνδυνοι: Άνεμος στα υψηλά ατμοσφαιρικά στρώματα, αλλαγές αέρα και ριπές, ισχυρή άνοδος, αναταράξεις.
7. Νέφη: Σωρείτες, Μελανό σωρείτες, cap clouds, νέφη από ρότορες, stratus clouds, φακοειδή νέφη.
8. Μετεωρολογικά Δελτία: Πραγματικά (των συνθηκών εκείνης της στιγμής) METAR , δελτία πρόγνωσης (TAF), χάρτες. Που μπορούμε να έχουμε πρόσβαση σε αυτά, ερμηνεία τους.
9. Σημάδια Καιρού: Διαβάζοντας τον καιρό στο έδαφος και αέρα:
- Μετρήσεις: Ανέμου, ατμοσφαιρικής πίεσης, ατμοσφαιρικής σταθερότητας.
 - Νέφη: Σχετιζόμενος καιρός και συνθήκες.
 - Άνεμος: Διαβάζοντας, καταλαβαίνοντας τον άνεμο, σημάδια - δείκτες ανέμου.

Οι Πτέρυγες και ο υπόλοιπος εξοπλισμός:

1. Επανάληψη της θεωρίας του 2ου σταδίου.
2. Σχεδιαστικοί Παράγοντες: Αξιοπλοιοτότητα, επιδόσεις, συμπεριφορά.

3. Συντήρηση: Καθημερινός και Περιοδικός έλεγχος και φροντίδα, επισκευές.
4. Ρυθμίσεις: Για μέγιστες επιδόσεις στις υπάρχουσες συνθήκες.
5. Όργανα: Βαριόμετρα, υψομετρητές, ανεμόμετρα.
6. Ρουχισμός και Εξοπλισμός: Για αντοχή, υψηλό ύψος και ψύχος.
7. Επιλογή της Πτέρυγας: Κατάλληλη κατηγορία πτέρυγας για το δεδομένο επίπεδο των Πιλότων: Κατηγορία Standard (όχι πτέρυγα επιδόσεων ή αγωνιστική).

Προετοιμασία για Αεραθλητές (Στάδιο 4^ο και 5^ο):

1. Επανάληψη της θεωρίας του 2ου σταδίου.
2. Ο Πιλότος σε αυτοκυριαρχία: Αεροναυτοσύνη, χαρακτηριστικά, δεξιότητες, ευθύνες, κυριαρχία και έλεγχος. Αφομοιώνοντας την φύση και την διαδικασία της πτήσης.
3. Φυσικοί Παράγοντες: Απώλεια προσανατολισμού, υποξία, ψύχος, εξάντληση.

Νόμοι και Κανόνες:

1. Επανάληψη της θεωρίας του 2ου σταδίου.
2. Ο Εναέριος χώρος και ο συνωστισμός στον αέρα:
 - Ελεγχόμενος Εναέριος χώρος και αεροδρόμια: Ζώνες Ελέγχου, περιοχές σταθμών και συντήρησης, VFR/IFR κυκλοφοριακά πρότυπα και κανόνες χρήσης, VFR κανόνες για περιορισμένη ορατότητα και αποστάσεις από τα σύννεφα.
 - Λοιπός Εναέριος Χώρος: Περιορισμένης κυκλοφορίας, επικίνδυνος, και απαγορευμένος.
3. Πηγές Πληροφόρησης: Χάρτες ICAO, εκδόσεις, εγχειρίδια, NOTAMs. Που τις βρίσκουμε. Έλεγχος Εναέριας Κυκλοφορίας, Υπηρεσίες Πληροφόρησης, τοπικά αεροδρόμια και αερολέσχες - σωματεία, σχολές.
4. Κανόνες Προτεραιότητας για Αλεξίπτωτα Πλαγιάς και Αιωρόπτερα: Γενικοί, Πτήσεις σε Δυναμικό και σε Θερμικά.
5. Λοιποί Νόμοι και Κανόνες, όπως εφαρμόζονται: Κυβέρνηση, Ελληνική Αεραθλητική Ομοσπονδία.
6. Κώδικας Καλής Πρακτικής.

Η καθαυτό Πτήση και Ασφάλεια.

1. Επανάληψη της θεωρίας του 2ου σταδίου.
2. Εκπαιδευτικές συστάσεις και συστάσεις ασφάλειας.

3. Προετοιμασία: Ενέργειες και έλεγχοι ρουτίνας, δεύτερος έλεγχος στους κρίσιμους παράγοντες.
4. Πτητικές ασκήσεις: Οι απαιτήσεις σε πρακτικές δεξιότητες: Περιγραφή, πρόθεση, διαδικασίες, εκτέλεση, λάθη και κίνδυνοι.
5. Κρίσιμες, Επικίνδυνες και Έκτακτης Ανάγκης Καταστάσεις: Αιτιολόγηση, αποφυγή, αναγνώριση, διορθώσεις. Κατάλληλες εκπαιδευτικές μέθοδοι (προσομοιώσεις).
 - Έλεγχος Θόλου στο Έδαφος με συνθήκες ριπαίου και ισχυρού ανέμου. Εξάσκηση ανάποδων φουσκωμάτων (reverse), χρήση ή όχι χιαστών χεριών. Η στροφή από ανάποδα σε μπροστινή θέση, πότε και πως. Ακύρωση όταν χρειάζεται, αποφυγή συρσίματος.
 - Ελλιπείς Τεχνικές Απογείωσης: Λαθεμένη χρήση ή λαθεμένες οδηγίες στους βοηθούς. Ελλιπής έλεγχος του θόλου. Ελλιπής ταχύτητα και κακός έλεγχος κατευθυντικότητας, κλεισίματα, χάσιμο ελέγχου, στροφή προς την πλαγιά. Είσοδος στο κάθισμα.
 - Απώλεια Στήριξης: Σε ριπές, αναταράξεις, σε ανοδική κλίση, κοντά στο έδαφος, σε στροφή.
 - Συνθήκες: Οριακή άνοδος, ισχυροί άνεμοι, ριπές, αναταράξεις, ρότορες.
 - Ασυνήθιστες Καταστάσεις: Αναταράξεις, ακροβατικά, πτήση κοντά στα νέφη.
 - Κρίσιμοι Ελιγμοί: Στροφές 360, γυρνώντας πίσω στην περιοχή με ανοδικά, πτήση κοντά στο έδαφος, top landings, προσγειώσεις στην πλαγιά, απώλεια στήριξης σε στροφή. Σταματώντας το αρνητικό spin. Ανάκτηση από μεγάλα κλεισίματα (συμμετρικά και ασύμμετρα), b-lining. Έξοδος από σπειροειδή βύθιση.
 - Το Άγνωστο: Με την περιοχή, συνθήκες, πτέρυγα, κάθισμα, ελιγμούς, στόχους.
 - Σωματικοί και Ψυχολογικοί Παράγοντες: Άγχος, πίεση, εξάντληση, φόβος, ναρκωτικά και αλκοόλ.
 - Ελλιπής Αεροναυτοσύνη: Υπερεκτιμώντας τις ικανότητές μας, και ή, υποεκτιμώντας την περιοχή και τις συνθήκες.
 - Απώλεια Προσανατολισμού: Πετώντας με περιορισμένη ορατότητα.
 - Συνδυασμοί: Με 2 ή περισσότερους από τους παραπάνω παράγοντες, πολλαπλασιάζεται ο κίνδυνος ατυχημάτων.
 - Ελιγμοί Έκτακτης Ανάγκης: Χρήση του Εφεδρικού. Προσθαλασώσεις, προσγειώσεις πάνω σε δένδρα, ανώμαλο έδαφος, περιοχή με εμπόδια, ηλεκτροφόρα καλώδια.

- Ατυχήματα: Βοήθεια και αναφορές.

Πρώτες Βοήθειες:

Επανάληψη της θεωρίας του 2ου σταδίου. Σε συμφωνία με τις συστάσεις αρμοδίων.

PARA PRO 3ο Στάδιο, Απαιτήσεις Πρακτικών Δεξιοτήτων:

1. Εξέταση: Οι ελιγμοί του 2ου σταδίου να έχουν αφομοιωθεί σε ικανοποιητικό επίπεδο.
2. Σχεδιασμός: Η διαδικασία για πτήση, υλοποίηση σχεδίου πτήσης.
3. Προετοιμασίες: Άπλωμα του θόλου, δέσιμο στο κάθισμα, ρυθμίσεις, έλεγχοι πριν την πτήση.
4. Επίγειος έλεγχος θόλου: Έλεγχος, βοήθεια, σωστή διαδικασία.
5. Απογειώσεις με άνεμο: Με βοήθεια, διαδικασία, οδηγίες, θέση ετοιμότητας. Τελικοί έλεγχοι. Ταχύτητα και κατεύθυνση. Θέση πτήσης.
6. Ελιγμοί Ελάχιστου Ρυθμού Βύθισης: Έλεγχος ταχύτητας, συγχρονισμένες στροφές, ελάχιστη απώλεια ύψους, απουσία δειγμάτων για κατάσταση απώλειας στήριξης.
7. Ασκήσεις Διορθώσεις Ανέμου - Ελιγμοί σε ανοδικές ζώνες: Οκτάρια, διορθώσεις για wind drift, στροφές και αντίθετη πορεία. Πιλοτάροντας ανάλογα με την διαμόρφωση του εδάφους και την εναέρια κυκλοφορία, έχοντας καλή εικόνα της περιοχής.
8. Στροφές 360 Μοιρών: Κανονική ταχύτητα και ταχύτητα στον ελάχιστο ρυθμό βύθισης, αριστερά δεξιά, με ελαφριά μέχρι μέτρια κλίση, χωρίς προειδοποιητικά σημάδια απώλειας στήριξης. (Ασφαλές ύψος και απόσταση από το έδαφος).
9. Απώλεια Στήριξης (Stall): Από την ταχύτητα του ελάχιστου ρυθμού βύθισης και πετώντας ίσια. (Ασφαλές ύψος και απόσταση από το έδαφος). Να δοκιμαστεί μόνο παρουσία του εκπαιδευτή, με ασύρματη επικοινωνία, εξοπλισμένοι με εφεδρικό και πάνω από υδάτινη έκταση. B-line: η δύναμη που χρειάζεται για να εκτελεστεί, αποφυγή deep stall στην επαναφορά της πτέρυγας, αφήνοντας απότομα τους μάντες.
10. Μπροστινά Κλεισίματα: 20-30% στην μία πλευρά και μετά και στις δύο. (Ασφαλές ύψος και απόσταση από το έδαφος). Σταδιακά τραβώντας αρχικά μια αρτάνη των Α-μάντων, μετά 2, 3, 4. Χρησιμοποίηση αντίθετης στροφής με το σώμα. Έξοδος τρομπάροντας.

11. Δυναμικό: Είσοδος, στροφές και ελιγμοί σε άνοδο, διορθώσεις και βαθμός διόρθωσης, χωρίς προειδοποιητικά σημάδια απώλειας στήριξης.
12. Προσεγγίσεις και προσγειώσεις Ακρίβειας: Με ασφάλεια και μέσα σε προσχεδιασμένη έκταση από τον εκπαιδευτή.

PARA PRO 3ο Στάδιο, Απαιτήσεις Εμπειρίας:

1. Ελάχιστος αριθμός επιτυχών πτήσεων: 60. Συνολικές ώρες πτήσης: 10.
2. Πτήσεις σε τουλάχιστο 5 διαφορετικές περιοχές, από τις οποίες οι 3 σε ηπειρωτική περιοχή.
3. Τουλάχιστο 3 πτήσεις και 2 ώρες πτήση με συνθήκες ανοδικών και επιπλέον
4. οι απαιτήσεις του Κανονισμού Λειτουργίας για το επίπεδο αυτό.

PARA PRO 3ο Στάδιο, Απαιτήσεις Αεροναυτοσύνης:

Ο εκπαιδευτής θα πρέπει να έχει πειστεί ότι ο μαθητής μπορεί να φροντίσει την προσωπική του ασφάλεια καθώς και των τρίτων, μέσα στους ισχύοντες νόμους και κανονισμούς, συστάσεις και κώδικα καλής πρακτικής, ενώ ενεργοποιείται μόνος.

PARA PRO, 4ο ΣΤΑΔΙΟ ΠΤΗΣΗ ΣΕ ΘΕΡΜΙΚΑ, ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ ΠΙΛΟΤΟΣ (Π)

Πτήση σε θερμικά νοείται η πτήση σε απαιτητικές συνθήκες ανοδικών, σε οριακές, δυνατές ή με αναταράξεις συνθήκες θερμικών, παραμονή σε αυτά, waves.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ:

Ο στόχος αυτού του σταδίου είναι να κατοχυρώσει ότι ο Πιλότος μπορεί με ασφάλεια να πετάξει σε συνθήκες θερμικών, όπως επίσης και να είναι εκτεθειμένος σε πίεση όπως, επιδείξεις, αγώνες.

Αυτό το Στάδιο έχει σαν λέξεις κλειδιά τις οριακές καταστάσεις και τις αναταράξεις. Ο πιλότος θα πρέπει να είναι προετοιμασμένος να λειτουργεί κοντά στα ασφαλή όρια πτήσης τόσο όσο αφορά τον εξοπλισμό όσο και τα προσωπικά του όρια. Παρόλο που κάποιος θα πρέπει να δίνει υψηλά περιθώρια ασφάλειας τόσο όσο αφορά τον εξοπλισμό όσο και τον ίδιο τον πιλότο, θα πρέπει να είναι προετοιμασμένος για την πιθανότητα ότι αυτά τα περιθώρια μπορεί να ξεπεραστούν. Μια βαθιά γνώση των διαδικασιών έκτακτης ανάγκης, όπως επαναφορά μετά από ασύμμετρα και συμμετρικά κλεισίματα, απώλεια στήριξης, spins, σπειροειδής βύθιση και βίαιες ταλαντώσεις, καθώς και την χρήση του εφεδρικού αλεξιπτώτου είναι ιδιαίτερα σημαντική. Επίσης επιτακτική θεωρείται και η βαθιά γνώση των καμπυλών επίδοσης και των σωστών πτητικών ταχυτήτων (πολικές ταχύτητας), της χρήσης του επιταχυντή και των περιορισμών του σχεδίου της πτέρυγας και των ορίων φορτίου της.

Το 4^ο στάδιο: Απαιτεί την ικανότητα γρήγορων και ακριβών εκτιμήσεων των συνθηκών και των καταστάσεων σε συνδυασμό με την ικανότητα για γρήγορους και ακριβείς ελιγμούς. Θα υπάρχουν καταστάσεις με ελάχιστο χρόνο για ισορροπημένες αποφάσεις καθώς και λαθεμένες αντιδράσεις. Ο πιλότος θα πρέπει να είναι προετοιμασμένος έχοντας κάνει προσεκτικό σχεδιασμό. Επίσης θα πρέπει να προηγείται πάντοτε των εξελίξεων, έτσι ώστε σε κρίσιμες καταστάσεις η σωστή απόφαση να παίρνεται χωρίς να χάνεται πολύτιμος χρόνος. Πρέπει να έχει υψηλά ανεπτυγμένες δεξιότητες και βαθιά γνώση για να επιτύχει την βέλτιστη απόδοση. Ο πιλότος θα πρέπει, συχνά κοντά στο έδαφος και με αναταράξεις, να έχει αφομοιώσει όλους τους τύπους των στροφών σε συνδυασμό με χαμηλές ταχύτητες, ενώ θα παρατηρεί επισταμένα την κίνηση και το έδαφος.

Αυστηρή προειδοποίηση δίνεται για αποφυγή ακραίων συνθηκών, λόγω των τεράστιων δυνάμεων που μπορεί να εμφανιστούν. Άσχετα με το επίπεδο της ικανότητας και της εμπειρίας του Πιλότου ο έλεγχος μπορεί εύκολα να χαθεί. Δομικές (εξοπλισμού) αδυναμίες μπορεί επίσης να εμφανιστούν. Δεν πρέπει να υπερεκτιμούμε τον εαυτό μας ή τον εξοπλισμό μας. Αν ο πιλότος συναντήσει ισχυρές αναταράξεις, θα πρέπει να αποφύγει τον πανικό όπως και τις απότομες στροφές και την υψηλή ταχύτητα, μια και αυτοί οι παράγοντες αυξάνουν τις πιθανότητες ο πιλότος να χάσει τον έλεγχο. Οι μέτριες ταχύτητες και η ευθεία κατεύθυνση ή η αλλαγή της με μικρές κλίσεις της πτέρυγας είναι η σωστή αντιμετώπιση των ισχυρών αναταράξεων.

Άλλοι κίνδυνοι είναι η απώλεια στήριξης, μπροστινό κλείσιμο και η απώλεια του ελέγχου κοντά στο έδαφος. Σε αυτές τις περιπτώσεις οι σωστές αντιδράσεις είναι ζωτικής σημασίας. Που σημαίνει στην περίπτωση της απώλειας στήριξης, αρχικά να μειωθεί η γωνία προσβολής σηκώνοντας τα χέρια, έλεγχος στην επιτάχυνση της πτέρυγας, αναμονή για σωστή ταχύτητα για ελιγμούς προς αποφυγή της σύγκρουσης. Στην περίπτωση του μπροστινού κλεισίματος, αυξάνουμε την γωνία προσβολής και εάν αυτό είναι επιτακτικό σταματούμε όποια τάση για στροφή και τελικά αποφεύγουμε την σύγκρουση. Επίσης θα πρέπει να αποφεύγουμε να πετούμε μόνοι.

Οι εκπαιδευόμενοι απαγορεύεται αυστηρά να πετούν σε συνθήκες πτήσεων με θερμικά.

Οι πιλότοι θα πρέπει να κατέχουν άδεια για αυτό το στάδιο για να έχουν το δικαίωμα να συμμετέχουν σε επιδείξεις και αγώνες ή οπουδήποτε με απαιτήσεις αυτού του σταδίου.

Προϋπόθεση για το επόμενο στάδιο 5^ο στάδιο είναι ο πιλότος να μπορεί με μεγάλη ακρίβεια να εκτιμά τις συνθήκες για το εάν είναι αποδεκτές σε ότι αφορά την ασφάλεια. Θα πρέπει επίσης να μπορεί να αποδείξει ότι μπορεί να βρει και να χρησιμοποιήσει κάθε είδους ανοδικό.

PARA PRO 4ο Στάδιο, Γνωστικές Απαιτήσεις:

Επανάληψη 3ου σταδίου, και ειδικότερα:

Αεροδυναμική:

1. Φορτία G:

- Σε σχέση με τους ελιγμούς και την ταχύτητα σε αναταράξεις, στροφές και εξόδους από σπειροειδή βύθιση.
- Ενδεδειγμένες ταχύτητες ελιγμών σε αναταράξεις. Σταθερότητα. Πολική ταχύτητας.

Μετεωρολογία:

1. Θερμικά:

- Πότε, πώς και πού. Σταθερότητα σε αντιδιαστολή με την αστάθεια στον αέρα. Κύκλος θερμικών.
 - Καλύτερες περιοχές θερμικών. Ώρα ημέρας και τόπου εκδήλωσης.
 - Τύποι θερμικών, επικίνδυνες συνθήκες θερμικών, ξηρά θερμικά (blue).
 - Σημάδια: Νέφη, σωρείτες, μελανό σωρείτες. Squall lines.
2. Συνθήκες wave: κύματα, αναταράξεις, υψηλά υψόμετρα.
 3. Επικίνδυνες Συνθήκες: Ισχυρός άνεμος. Νέφη, μελανό σωρείτες, ισχυρές αναταράξεις.

Πτέρυγα και εξοπλισμός:

1. Δομικά Όρια: Φορτία, ταχύτητες, υψόμετρο, ακροβατικά. Δομικές αδυναμίες.
2. Σταθερότητα: Προφίλ, στρέβλωση πτέρυγας, σταθερότητα εκκρεμούς, επαναφορά μετά από απώλεια στήριξης ή μείζονα κλεισίματα.
3. Επιλογή Πτέρυγας: Κατάλληλη κατηγορία για Πιλότους 4^{ου} σταδίου είναι η Standard ή Performance (επιδόσεων, όχι όμως αγωνιστική).

PARA PRO 4ο Στάδιο, Απαιτήσεις Πρακτικών Δεξιοτήτων:

1. Ελιγμοί 3ου Σταδίου, αφομοιωμένοι, εάν θεωρηθεί αναγκαίο γίνεται η επανάληψη τους.
2. Σχεδιασμός: Η διαδικασία της Πτήσης, σχέδιο Πτήσης.
3. Στροφές 360 μοιρών, με μικρή ως μέτρια κλίση, δεξιά και αριστερά.
4. Στροφές 360 μοιρών, με μεγάλη κλίση, δεξιά και αριστερά.
5. Στροφές 360 μοιρών, επίπεδες με τον ελάχιστο ρυθμό βύθισης, δεξιά και αριστερά.
6. Πτήση σε Δυναμικό: Απογείωση και δυναμικό.
7. Πτήση σε Θερμικά: Απογείωση, εντοπισμός θερμικών, είσοδος, άνοδος.
8. Οριακός βαθμός ανοδικού: Απογείωση και πτήση με ασφάλεια.
9. Ριπές και αναταράξεις: Απογείωση και πτήση με ασφάλεια.
10. Ελιγμοί σύμφωνα με τους κανόνες εναέριας κυκλοφορίας.

PARA PRO 4ο Στάδιο, Απαιτήσεις Εμπειρίας:

1. Όπως και στο 3^ο στάδιο, συν

2. Τουλάχιστο 20 πτητικές ώρες.
3. Τουλάχιστο 5 ώρες πτήσεων σε θερμικά.
4. Τουλάχιστο 5 ώρες πτήσεων σε δυναμικό πλαγιάς.
5. Οι απαιτήσεις του Κανονισμού Λειτουργίας για το επίπεδο αυτό.

PARA PRO 4ο Στάδιο, Απαιτήσεις Αεροναυτοσύνης:

Ο Πιλότος θα πρέπει να θεωρείται ικανός να φροντίσει για την ασφάλειά του καθώς και των τρίτων, ενώ βρίσκεται σε πτήση αυτού του επιπέδου, όπως επίσης και σε επιδείξεις και αγώνες όπου απαιτείται αυτό το επίπεδο.

PARA PRO, 5ο ΣΤΑΔΙΟ, ΠΤΗΣΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΑΠΟΣΤΑΣΗΣ (CROSS COUNTRY), ΚΟΚΚΙΝΟ ΠΡΟΧΩΡΗΜΕΝΟΣ ΠΙΛΟΤΟΣ (ΠΠ)

Στις Πτήσεις Ελεύθερης Απόστασης χρησιμοποιούνται τα ανοδικά ρεύματα (soaring) έτσι ώστε ο Πιλότος να ανεμοπορήσει μακριά (και ίσως επιστρέψει) στην τοπική περιοχή πτήσεων.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ:

Ο Στόχος αυτού του Σταδίου είναι να δώσει την δυνατότητα στον Πιλότο να ανεμοπορήσει με ασφάλεια, και με πίεση όπως στις επιδείξεις και αγώνες.

Αυτό το Στάδιο έχει απεριόριστες δυνατότητες, από μικρές και εύκολες πτήσεις, σε πραγματικά απαιτητικές πτήσεις μεγάλων αποστάσεων, όπου εάν το επιτρέπουν οι συνθήκες, η ικανότητα του Πιλότου και η αποφασιστικότητά του, θέτουν τα όρια. Εδώ η ικανότητα του Πιλότου, δηλαδή η Γνώση, η Εμπειρία και η Αεροναυτοσύνη του, δοκιμάζονται στο υπέρτατο βαθμό.

Ο Πιλότος θα πρέπει να είναι ικανός να σχεδιάζει, εφαρμόζει και να υλοποιεί κάθε πτήση μέσα σε ασφαλή όρια, την ίδια στιγμή που πιέζει τον εαυτό του και τον εξοπλισμό στα ίδια όρια για να μπορέσει να πάει μακριά. Θα πρέπει να έχει βαθιά γνώση αεροδυναμικής και μετεωρολογίας καθώς και τους κανόνες εναέριας κυκλοφορίας και εναέριου χώρου. Σύμφωνα με το σχέδιο πτήσης, τις υπάρχουσες και τις πιθανές συνθήκες, ο πιλότος θα πρέπει να επιλέξει τον σωστό εξοπλισμό, όπως ρουχισμό, βοηθήματα και εξοπλισμό έκτακτης ανάγκης, καθώς και να οργανώσει το μέσο μετακίνησής του και περισυλλογής, την ασύρματη επικοινωνία και την διαδικασία εκείνη που θα χρειαστεί σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης όπως μια προσγείωση και ένας τραυματισμός σε έρημο και δυσπρόσιτο μέρος.

Η πτήση Ελεύθερης Απόστασης απαιτεί την ικανότητα την ανεύρεσης κάθε είδους ανοδικού ρεύματος, καθώς επίσης τους σωστούς ελιγμούς σε περιοχές με ανοδικά ή καθοδικά ρεύματα. Απαιτεί την ικανότητα από τον Πιλότο να εκτιμά το έδαφος και τις συνθήκες έτσι ώστε να μην προσγειωθεί σε απαγορευμένη περιοχή, ή σε περιοχή που μπορεί να συνεπάγεται τραυματισμό στον ίδιο ή τρίτους, ή σε δυσπρόσιτη περιοχή. Θα πρέπει να έχει την ικανότητα να επιλέγει πολύ γρήγορα τις καλύτερες προσγειώσεις αν θα πρέπει να προσγειωθεί ή αν είναι επιτακτικό να εκτελεί προσέγγιση ακριβείας σε μικρής έκτασης περιοχή με μικρή απόσταση για προσγείωση με πιθανά εμπόδια. Αυτό γιατί οποιοσδήποτε τύπος τραυματισμών μπορεί να έχει τις χειρότερες επιπτώσεις.

Αυστηρή προειδοποίηση να μην γίνονται πτήσεις ελεύθερης απόστασης σε έρημες και απομακρυσμένες περιοχές, πάνω από εκτάσεις χωρίς δυνατότητα για προσγειώσεις έκτακτης ανάγκης και πάνω από υδάτινες εκτάσεις. Πρέπει να διασφαλίζουμε ότι τουλάχιστο ένα άτομο γνωρίζει που έχουμε πρόθεση να πετάξουμε και την δυνατότητα ενεργοποίησης μηχανισμού ανεύρεσης μας αν αποδειχτεί αναγκαίο. Εάν υπάρχει πιθανότητα για προσγείωση σε έρημο και απομακρυσμένο μέρος θα πρέπει να έχουμε μαζί μας και κουτί έκτακτης ανάγκης με τα αναγκαία μέσα ανάλογα με την περίπτωση. Θα πρέπει να αποφεύγουμε να πετάμε μόνοι.

Εκπαιδευόμενοι απαγορεύεται αυστηρά να εκτελούν πτήσεις ελεύθερης απόστασης.

Οι Πιλότοι θα πρέπει να είναι κάτοχοι ΑΝΑΛΟΓΗΣ άδειας για να έχουν το δικαίωμα να εκτελούν πτήσεις ελεύθερης απόστασης σε επιδείξεις, και αγώνες ή οπουδήποτε απαιτείται αυτό το επίπεδο.

PARA PRO 5ο Στάδιο, Γνωστικές απαιτήσεις.

Πλοήγηση:

1. Σχεδιασμός: Συλλογή πληροφοριών για τον καιρό, έδαφος, περιοχές, εναέριο χώρο, εναέρια κυκλοφορία και τους κινδύνους. Χρήση χάρτη και GPS, πυξίδα, εναέρια κυκλοφορία και μετεωρολογικές υπηρεσίες.
2. Μετεωρολογική Υπηρεσία: Που και πώς θα πληροφορηθούμε τον καιρό.
3. Ερμηνεύοντας τα Μετεωρολογικά Δελτία: Παρούσας κατάστασης (ME TAR), αναγγελίες (TAF), τοπικά (IGA), χάρτες.
4. Ερμηνεύοντας τον Καιρό: Σημάδια, αναγνώριση αποδεκτών και επικίνδυνων συνθηκών.
5. Εναέριος χώρος και κυκλοφορία:
 - Ελεγχόμενος Εναέριος Χώρος: Αεροδιάδρομοι, περιοχές σταθμών αερολιμένων, ζώνες ελέγχου και αεροδρόμια.
 - Εναέριος Χώρος χωρίς επίβλεψη: AFI's και άλλα airfields. Επικίνδυνες, υπό περιορισμό, απαγορευμένες, και περιοχές σε επιφυλακή.
 - Στρατιωτική Κυκλοφορία: Περιοχές εκπαίδευσης, φωτογραφίζοντας από τον αέρα.
 - Κυβερνητικές Εκδόσεις: Notam, ICAO maps.
6. Χρήση των Χαρτών:
 - Σχέδιο Πτήσης: Επικίνδυνες ή έρημες τοποθεσίες, εναλλακτικοί δρόμοι, περιοχές προσγείωσης, επικοινωνία και ανεύρεση.
7. Εξοπλισμός: Για το υψόμετρο και χαμηλές θερμοκρασίες, εξοπλισμός έκτακτων αναγκών και πρώτων βοηθειών, εξοπλισμός επιβίωσης, εξοπλισμός προειδοποίησης και επικοινωνίας.
8. Επιλογή Πτέρυγας: Κατάλληλη κατηγορία Standard ή Performance. Για τους Προχωρημένους Πιλότους ελεύθερης απόστασης που είναι πρόθυμοι να θυσιάσουν την συμπεριφορά ή τα επίπεδα ασφάλειας για πρόσθετη επίδοση Αγωνιστική Πτέρυγα (Competition).
9. Τυποποιημένες Διαδικασίες: Σήματα, περισυλλογή.

10. Διαδικασίες Έκτακτης Ανάγκης: Προειδοποίηση, έρευνα για πιλότους σε κίνδυνο.

PARA PRO 5ο Στάδιο, Απαιτήσεις Πρακτικών Δεξιοτήτων:

1. Επανάληψη: Αφομοιωμένοι ελιγμοί από τα προηγούμενα στάδια.
2. Σχεδιασμός: Εκτιμήσεις και αποφάσεις, δίνοντας ένα σχέδιο πτήσης.
3. Soaring: Αναζήτηση και χρήση όλων των ειδών ανοδικών ρευμάτων. Πετώντας σε ανοδικό και καθοδικό ρεύμα, σωστή ταχύτητα με ούριο και κόντρα άνεμο.
4. Απογείωση από πλαγιά με πολύ μεγάλη κλίση με αδύναμο μέχρι μέτριο άνεμο. Να αποφεύγεται λόγω του κινδύνου κλεισιμάτων.
5. Απογείωση από πλαγιά με πολύ μεγάλη κλίση με δυνατό άνεμο: Να μην επιχειρείται με αλεξίπτωτο πλαγιάς, παρά μόνο με βοήθεια.
6. Απογείωση με πλάγιο άνεμο: Με μέγιστη γωνία 45 μοιρών. Ο παράγοντας του πλάγιου ανέμου να έχει ένταση μικρότερη από 2m/s, 7km/h.
7. Out landings: Προσέγγιση ακριβείας σε άγνωστες περιοχές: Επιλογή χώρου προσγείωσης, έλεγχος ταχύτητας και γωνίας πτήσης.

PARA PRO 5ο Στάδιο, Απαιτήσεις Εμπειρίας:

Όπως στο 4ο στάδιο, και επιπλέον

:

1. 100 πτητικές ώρες συνολικά.
2. 5 πτήσεις ελεύθερης απόστασης σε ποικίλες συνθήκες ανόδου. (Η πτήση σε δυναμικό και κατά μήκος μιας μοναδικής κορυφογραμμής, δεν λαμβάνεται υπόψη).
3. Οι απαιτήσεις του Κανονισμού Λειτουργίας για το επίπεδο αυτό.

PARA PRO 5ο Στάδιο, Απαιτήσεις Αεροναυτοσύνης:

Ο Πιλότος θα πρέπει να θεωρείται ικανός να φροντίσει για την ασφάλειά του καθώς και των τρίτων, ενώ βρίσκεται σε πτήση αυτού του επιπέδου, όπως επίσης και σε επιδείξεις και αγώνες όπου απαιτείται αυτό το επίπεδο.